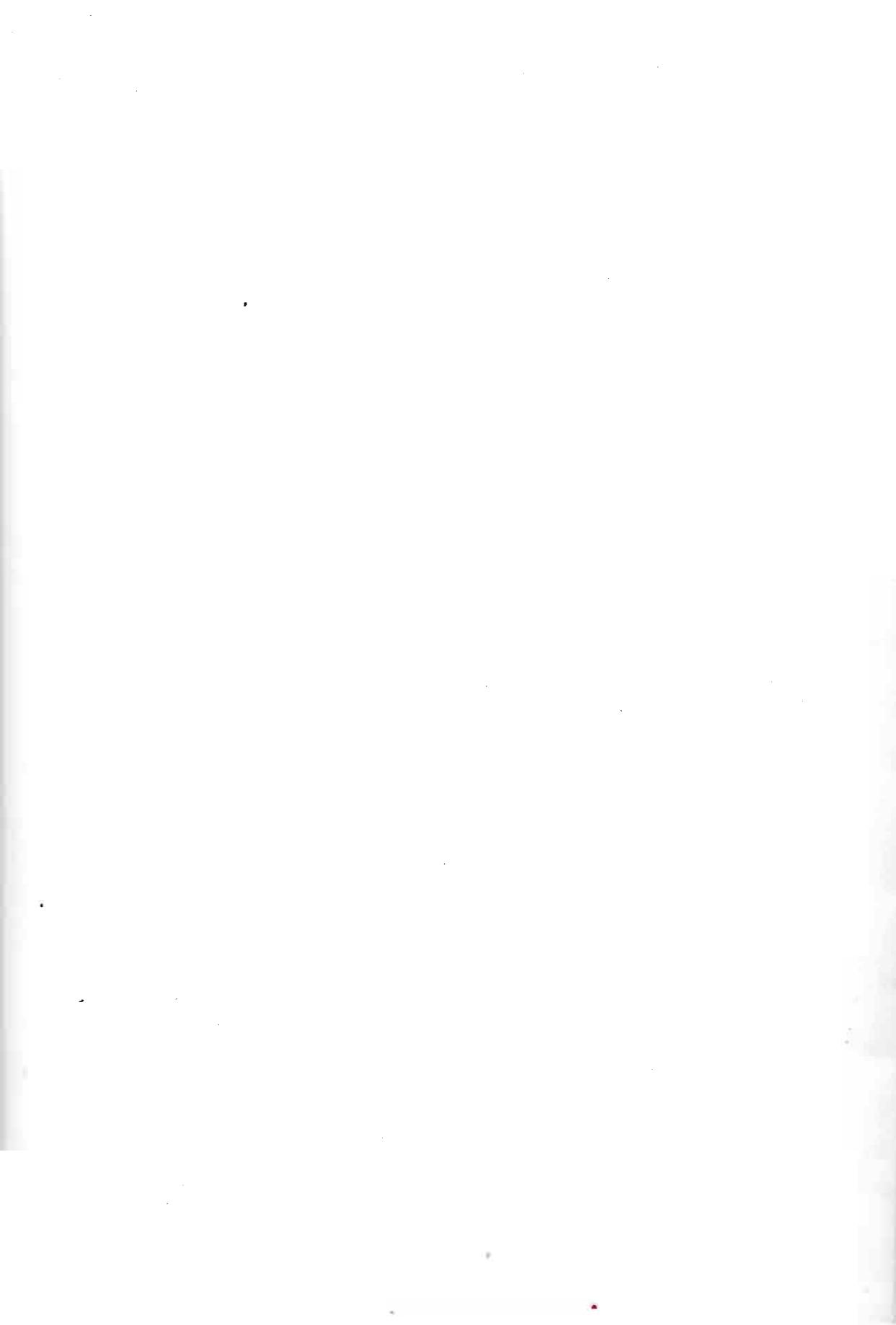

Saint Joseph Vaz

An Apostle of Peace

Edited by
Anthonypillai Jesuthasan

Edited by
Anthony Philip Jessel

omega Publications
Toronto, Ontario
2015

Saint Joseph Vaz

An Apostle of Peace

Edited by
Anthonypillai Jesuthasan
&
Amuthu Joseph Vaz Chandrakanthan

Campus Publications
Toronto, Ontario
2015

Published by Canadian Multimedia Publishers for Scholars
Campus Publications
1227 York Mills Road
P.O. Box 33516
Don Mills, Toronto, Ontario M3A 1Z0
CANADA

First Edition 2015

**Dedicated to the Memory of the
Eminent Catholic Leaders of Sillalai**
Notable among whom is
The Saintly Catechist
Upathesiyar S. Johnpillai
(1890 to 1974)

Contents

PREFACE

Introduction

புனித யோசவ் வாஸ் அடிகளாரின் அன்றைய பணியின் இன்றைய பயில்வுகள் அருட்கலாநிதி அமுது யோசப் வாஸ் சந்திரகாந்தன்

Fr. Joseph Vas's Heroic Mission in Jaffna

புனித யோசவாஸ் இலங்கையின் முதல் புனிதர்
அருட்பணி லூயிஸ் மொன்போட்

தடைக்கற்கள் புனிதர் வாழ்க்கையில் படிக்கற்களாக
அருட்கலாநிதி ச.வி.ப. மங்களராஜா

புனிதராகும் இலங்கை ஆப்போஸ்தலர்
யோசப்வாஸ் அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்

“It Takes a Village”

எடுத்து வாசி – வாசித்து யோசி
M.I.S.A. யோசப் (சங்க முன்னாள் செயலாளர்)

Goa Born SriLankan Saint

S.B. David, J.P.

விசுவாசியும் சில்லாலை ஊரில் வசித்தவரும்
பிலிப் யோசவ் சந்திரன்

Bhagevont Zuze Vas

Rev. Fr. Vasco do Rego S.J.

PREFACE

This book is an effort to revisit the life and ministry of the saintly priest and the audacious Apostle of the island of Ceylon Fr. Joseph Vaz. He was in every sense a man of God alive and responsive to the numerous and vicious challenges that surrounded him and nearly engulfed his life and ministry from all directions, not least among these are political, historical, personal, territorial, religious and institutional.

His personal life was in constant danger every hour and every day. Religio - political extremism of the Dutch conquerors was his first and worst enemy seeking to devour his life. His personal safety, survival and continuity as a priest and a true servant of God were incessantly put to the most horrible forms of test.

With undaunted faith he overcame all the obstacles on his path of mission and ministry to the most vulnerable Tamil and Sinhala Catholics who themselves faced arrest, torture, decimation and death in the hands of the Dutch military. It is against this backdrop of horror and terror that we should understand his exemplary priestly life and exceptional missionary vigour. The radical missionary method that he had opted for at that time comes very close to what we now call contextualization or inculturation in contemporary theological language.

Fr. Joseph Vaz was not theorizing, preaching or experimenting on inculturation. He just responded to the needs and exigencies of his times. Gauging carefully the double-edged hostility of his troubled times namely the Dutch religio-political persecution in its extremist forms; he resorted to a simple but profound pastoral method that enabled the Catholic faith to seep deep into the life of the few families who were like the root of Jesse.

Through his courageous and creative use of the local languages of The Tamil and Sinhala nations and by adapting to the native religio-cultural symbolisms and expressions he pioneered an excellent form of catechetical contextualization and liturgical inculturation that became the firm foundation of the Catholic faith during the murderous regime of the Dutch who had mercilessly massacred thousands of local Catholics almost all the Portuguese Franciscan and Jesuit missionaries who were watering the seeds of faith planted by their predecessors in the fertile soil of Jafna, Mannar and other parts of the island of Ceylon.

Fr. Jacome Gonsalves, the eminent successor of Fr. Joseph Vaz built on the firm foundations laid by his predecessor and a cascade of excellent Catholic Tamil and Sinhala literary works began to flourish thanks to his creative genius. Fr. Gonsalves made use of local folk literature, plays, drama and poetry into his catechetical and evangelization apostolate and gave a new energy and rigour to the faith and celebration of the Catholic communities. We hope to bring out a book on Fr. Jacome Gonsalves and his lasting contributions to the Catholic Church in the island.

I am thankful to Anthonypillai Jesuthasan an eminent and dedicated Catholic leader from Sillalai presently living in Canada for taking the initiative to bring out this little booklet to celebrate the matchless missionary work of St. Joseph Vaz. I also wish express my gratitude to The President and Members of The Sillalai Social and Cultural Association of Canada for giving us their unconditional support.

As editors we owe a deep debt of gratitude to all those who have contributed essays and articles in Tamil, English and Konkani languages.

Thushyanthan Ratnarajah, a prominent Canadian Tamil, who worked briefly with the World Bank office in Colombo spent a great deal of time designing the format of the book and its cover. We thank him for his generosity and friendship.

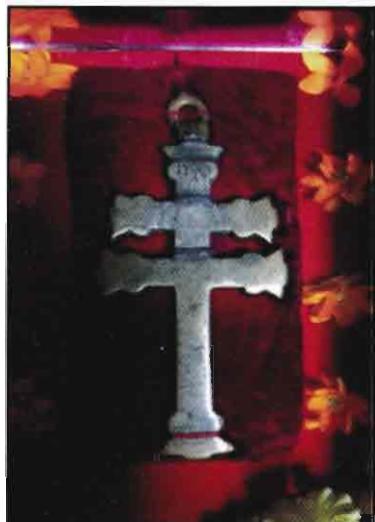
Amuthu Joseph Vaz Chandrakanthan
Toronto

Saint Joseph Vaz

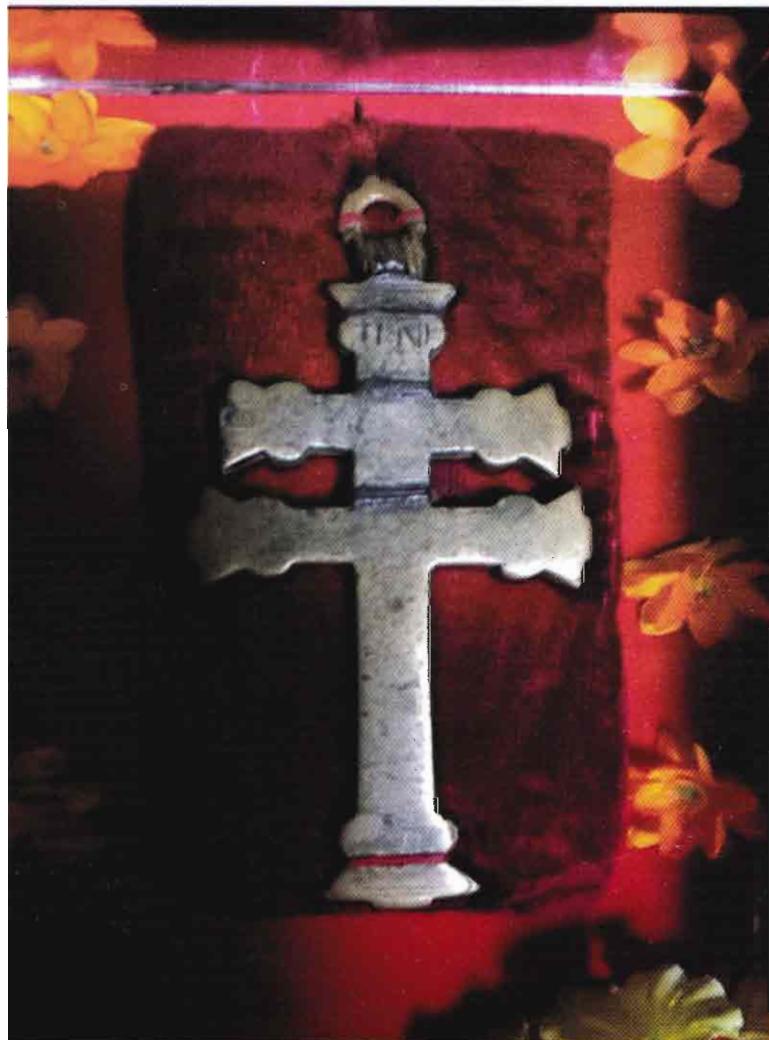
April 21, 1651 to January 16, 1711

Saint Joseph Vaz

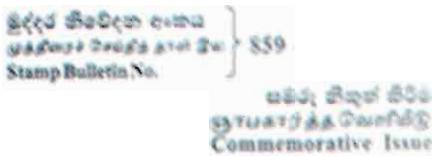
St. Joseph Vaz arrived in Jaffna in the year 1687 and in 1689, taking up his residence in a village called Sillalai where the Catholics were numerous and resolute, Vaz succeeded in reviving the spirit of the faithful. (Wikipedia)
Sillalai Social and Cultural Association of Canada
May 10, 2015.

In remembrance of his Canonization by His Holiness Pope Francis on Wednesday the Fourteenth of January 2015 at the Galle Face Green in Colombo, Sri Lanka.

The above is a photo of the Crucifix given by St. Joseph Vaz to a family in Sillalai, which is being preserved and treasured by the descendants to this day.

Canonization 1st Day Cover issued on January 13, 2015 by Postal Dept., Sri Lanka.

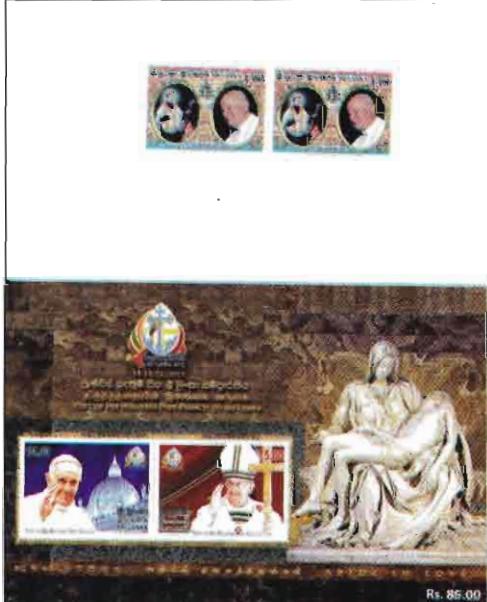

**ඩැ උස් ප්‍රතිපාදි දුනුව් විශාලයේ
දී ඉංගා යට්ටිය
මූහ්දාම්ම, මියාන්ත් සෑ ආක්‍රමණයෙන්
ක්‍රිස්ත්‍යාන තුළය**

13.01.2015

Philatelic Bureau
Department of Posts, Postal Headquarters,
D. R. Wijewardena Mawatha,
Colombo 01000,
SRI LANKA

ଶ୍ରୀର ମହାରାଜାଙ୍କ,
ଅନ୍ତର ଦେଖିବାକିମୁଣ୍ଡ,
ପାତା କାଳିକାଙ୍କ,
୧. ଏହି ଦେଖିବାକି କଥା
କହାନି କିମୁଣ୍ଡ।

சில்லாலைக் கீதம்

வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே!
வளரும் ஈழத் தாயகம்
சீர் புகழ் சில்லாலையூர்
தூய, யேசு அமைதியின்
சுட்ரொளியில் வாழ்க வாழ்கவே!

புனித கதிரை அன்னையின்
புகழ் ஒளிசேர் காவலில்
இனிய சின்ன ஞோமையாம்
எங்கள் ஊரே வாழ்கவே
திகழ் புனிதர் யோசேவாஸ்
திருவடிகள் தோய்ந்ததால்
அகில சோதி யேசுவின்
அருமறையூர் வாழ்க வாழ்கவே!

பாரின் நான்கு திசைகளும்
பரந்து வாழும் நம்மவர்
சீரில் உயர்ந்து தமிழினச்
சின்னம் தாங்கி வாழ்கவே!
வேரின் மகிழை நன்மணம்
வையாம் எங்கும் பரப்புவோம்
நேரில் அன்பு ஒற்றுமையை
நெஞ்சில் போற்றி வாழுவோம் வாழுவோம்!
வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே!

Introduction

At the Executive Committee meeting of Sillalai Social And Cultural Association of Canada held after a few days of the Canonization of St. Joseph Vaz, it was decided to print and distribute a picture prayer card on his feast day celebrated on May 10th 2015. It was further decided to print a Souvenir on the life and missionary work of the Saint to be released on the feast day of ‘Kathirai Chelvi’ in August. We approached our Saint’s namesake, Fr. Joseph Vaz Chandranthan, who readily agreed to help us. We acknowledge with gratitude Fr. Chandran’s help in writing the prayers for the prayer card and obtaining articles from HE Thomas Cardinal Collins, Toronto Archbishop, from the Goan community in Canada and others.

Editor

Terrence R. Jesuthasan

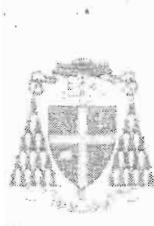
President,
Sillalai Social and Cultural Association of Canada.

It is my pleasure and privilege to send this message of felicitation to the Souvenir being printed in commemoration of the Canonization of St. Joseph Vaz.

The Sillalai Social and Cultural Association of Canada was formed in the year 2001. From then on, the feast day of St. Joseph Vaz is celebrated annually, with a festive High Mass participated by members in large numbers and a reception held thereafter.

In remembrance of the Canonization on January 14, 2015, we printed a picture prayer card in both English and Tamil and distributed to all on his feast celebrated on May 10, 2015. In addition, this Souvenir is being printed to be released on the feast day of “Kathirai Chelvi” on August 15, 2015.

St. Joseph Vaz, Pray for us.

2015

My dear friends,

The saints are holy men and women who are models of faith that help inspire us in our journey. Saint Joseph Vaz is one such example that has been recognized by the Church for his holiness, dedication and example of faith in action.

As Pope Francis stated in his homily at the Eucharistic Celebration on the occasion of the canonization of Saint Joseph Vaz:

"Saint Joseph shows us the importance of transcending religious divisions in the service of peace. His undivided love for God opened him to love for his neighbor; he ministered to those in need, whoever and wherever they were. His example continues to inspire the Church in Sri Lanka today."

As a teacher, willing to reach out to the peripheries, despite many challenges, St. Joseph Vaz remains a model of evangelization and missionary zeal. We pray for the intercession of all the saints as we strive to follow their example in all that we do.

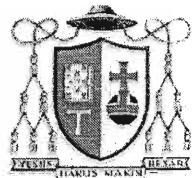
Saint Joseph Vaz, pray for us.

Yours sincerely in Our Lord,

+ Thomas Card. Collins

Cardinal Thomas Collins,
Archbishop of Toronto

Honour Cardinal Thomas, Archbishop of Toronto 1650 Yonge Street, Toronto, Ontario M4T 1W2

"JESUS MUST INCREASE"

Rt. Rev. Dato Antony Selvanayagam, DD. D.S.P.N
Bishop Emeritus of Penang

Dear Friends,

Souvenir to honour Saint Joseph Vaz

I am happy to pen a few words to honour St. Joseph Vaz. I am proud to know that the people of Sillalai are prepared to honour St. Joseph Vaz, not in Sillalai, but in Toronto, which has become their home. Saint Joseph Vaz was very much associated with Sillalai, where he took many risks to preach the good news of Jesus and won many to Jesus. Sillalai owes a great "Thank You" to Joseph Vaz and the publication of the Souvenir in memory of Joseph Vaz is a very appropriate gesture by the Sillalai people in Toronto.

Although faraway, you never forget "Kathirai Maathaa" the mother of Jesus and our mother of Sillalai.

I was happy to have been in Colombo on the 14th of January 2015 to celebrate the canonization of the St.Joseph Vaz with Pope Francis.

Through the 'Sillalai Social & Cultural Association of Canada' continue to remember Sillalai, ask St. Joseph Vaz and "Kathirai Maathaa" to pray for all who are in Sillalai, Toronto and everywhere.

God Bless You All

With Love of Christ,

+

Bishop Emeritus of Penang

Date: 9th July 2015

Rev. Dr. Justin B Gnanapragasam

Vicar General – Jaffna Diocese

Bishop's House

Jaffna

Sri Lanka.

I am very pleased to send this message of greetings and prayers to the Sillalai Social and Cultural Association of Canada as they celebrate the canonization of St.Joseph Vaz, the Apostle of Sri Lanka.

As I drove into Sillalai in January to celebrate the feast of St.Joseph Vaz, soon after the canonisation, I had a strange feeling of walking into a sacred place where a great saint had walked to rekindle the faith of the Catholics, not only of Sillalai, but also of the entire Valigamam area. Sillalai is now a blessed land and the labours of St.Joseph Vaz has yielded a hundred fold, a seventy fold.

When Joseph Vaz landed in Jaffna, the Catholics who were threatened and persecuted by the Dutch rulers, advised him to go to Sillalai and that the Moopar of Sillalai, being a daring man, will not allow the Dutch to overpower him. Sillalai was a safe place for him to stay and revive the Catholic faith of the people. The faith of the Moopar and the people paved the way for the Catholics to have Eucharistic celebrations and prayers. Such is the sacredness of Sillalai. The people of Sillalai, wherever they may live, should be proud of the fact of helping to rekindle the faith of the Catholics of Jaffna and also of the whole Island of Sri Lanka.

It is my sincere wish that you all should walk in the path shown by St.Joseph Vaz to rekindle the faith in others through your exemplary faith and the assistance you give to others through your Association. May St.Joseph Vaz bless you all. The Irish people have/had a custom of wishing friends as they depart with these words, “Keep faith”. May I pray and wish that you keep the faith that was rekindled in you through the labours of St.Joseph Vaz. May you all have the constant intercession of St.Joseph Vaz, the Apostle of Sri Lanka.

அருட்பணி பீற்றுர் ஜீத்தேந்திரன்

பங்குத்தந்தை ஜூன் 30, 2015.

அன்பர்களே,

தூய யோசப் வாஸ் அடிகளாரை திருத்தந்தை பிரான்சில் இலங்கையின் முதல் புனிதராக 2015 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 13ஆம் திகதி எமது தாய்நாட்டின் தலைநகரமான கொழும்பில் பிரகடனப்படுத்தியதையிட்டு நாமனைவரும் பெருமகிழ்ச்சி யுற்றோம்.

இந்தியாவின் கோவா மாநிலத்தில் பெனவலிம் ஊரில் 1651ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 21ம் தேதி பிறந்து கோவா உயர் மறைமாவட்டத்துக்காக குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். 1685ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கை வந்து டச்சுக்காரர்களின் காலனித்துவ காலத்தில் குத்தோலிக்க மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அளவற்ற துண்பங்களின் மத்தியில் தமது மறைப்பணியை மேற்கொண்டார். குத்தோலிக்கரையும், குரக்களையும் கொலை செய்தனர். குத்தோலிக்கப் பள்ளிகளைத் தரைமட்டமாக்கினர். இவற்றைக் கேள்விப்பட்ட புனிதர் ஜோசப் வாஸ் அவர்கள், 1687ம் ஆண்டு ஏப்ரலில் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார். துர்மம் எடுப்பவராக இலங்கை வந்த இப்புனிதருக்கு சில்லாலையூர் மக்கள் புகலிடம் அளித்தனர். ஆவர் அங்கேயே $2\frac{1}{2}$ வருடங்கள் தங்கி சில்லாலையிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலும் குத்தோலிக்க மக்களுக்கு மறைப்பணியாற்றினார். பின்னர் அவர் மாறுவேடத்தில் கால்நடையாக, 24 ஆண்டுகளாக வன்னி, புத்தளம், மன்னார், பூநகரி ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று கிறிஸ்தவத்தை அறிவித்தார். தூய ஜோசப் வாஸ், இலங்கை நாட்டில் தமிழ் மக்கள் நடுவிலும் சிங்கள மக்கள் நடுவிலும் பணியாற்றினார். இவர் திருவிவிலியத்தை தமிழிலும் சிங்களத்திலும் மொழி பெயர்த்தார். ஆந்த இருமொழிகளிலும் மக்கள் கடவுளை வழிபடுவதற்கான நூல்களையும் இயற்றினார்.

1688 டிசம்பர் 24ம் திகதி கிறிஸ்மஸ் நன்னிரவுத் திருப்பலியின் போது நடந்த சுற்றி வளைப்பில் வாஸ் அடிகள் தப்பினாலும் டொன் பேட்ரோ, மணுவல் டி சில்வா மற்றும் 6 பேர் பிடிப்பட்டு சித்திரவதைக்குள்ளாகி மறைசாட்சிகளாயினர். வாஸ் அடிகள் பத்தர்மாக வன்னிப்பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, புத்தளம் சென்றடைந்தார். 1692ல் கண்டிக்குச் சென்ற புனிதர் வாஸ், அங்கு ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்த மிகவும் முயற்சி செய்தார். இதனால் அவர் அங்கு இரண்டாண்டுகள் சிறையிலும் இருக்க நேரிட்டது. குண்டியிலிருந்தே தனது சேவையைத் தொடர்ந்த இப்புனிதர், 1696ல் இலங்கையின் குருகுல அதிபரானார். 1710ம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு தாண்டவன்வெளி புனித வியாகுலமாதா ஆலய வளாகத்தில் சிறு ஓலைக் கோயில் கட்டித் திருப்பலி ஒப்புக் கொடுக்கும்போது காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு மரத்தில் கட்டி அடிக்கப்பட்டார். 1711ம் ஆண்டில் கண்டியில் காலமானார்.

இவ்வாறு அரும்பணியாற்றிய புனிதருக்கு சில்லாலை மக்கள் தமது வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவிக்கும் வகையில் இம்மலரை வெளியிடுவது பெரிதும் போற்றுதலுக்கு உரியதாகும். இப்புனிதரின் தன்னலமற்ற மறைபணியையும் இன மத பேதம் பாராது அனைவருக்கும் அவர் ஆற்றிய சேவையையும் புகழும் அதே வேளையில் நாமும் அவரின் பாதையை பின்பற்றி, மன்னிப்பு, இரக்கம், நட்புறவு எனும் கிறிஸ்தவின் செய்திக்கு சாட்சிகளாய் திகழ்ந்து வாழுவும் வாழ்த்துக்கின்றேன்.

இறையாசியிடுன் உங்களனவரையும் வாழ்த்துக்கின்றேன்.

<<<<>>>

Rev. Fr. Emil Rajeswaran Paul
Parish Priest
Sillalai.
May 15, 2015.

I have been privileged and fortunate to be serving as the Parish Priest of Sillalai when the greatest event in the history of the Church in Sri Lanka took place, that is, the canonization of the Apostle of Sri Lanka Saint Joseph Vaz. The parish house in which I am living now is just a few meters away from the place where St. Joseph Vaz is said to have lived in a small hut, and I am certain that the soil of the environment had been blessed with the gentle touch of his holy feet. It truly gives me a feeling of grace whenever I recall the mission of the Saint in this holy village, known as 'Little Rome'.

The people of God of my parish are immensely blessed with the plan of God who designed the mission of St. Joseph Vaz in such a way that he had to choose Sillalai as his base to do his greatest mission of protecting the faith of the country. It gives me pride and honour to commemorate the faithful of Sillalai at the time of Saint Joseph Vaz, as they underwent immense hardships, and even sacrificed their precious lives for the sake of protecting and assisting Saint Joseph Vaz in his mission, and to become themselves to be called with the significant title, the *Martyrs of Jaffna*.

The Chapel that was built a couple of years ago (16.01.2013) on the spot where the hut of St. Joseph Vaz was located, receives frequent pilgrims from all over Sri Lanka, and they feel blessed to visit Sillalai to receive the faith which they possess due to the indispensable mission of St. Joseph Vaz. Immediately after the canonization we organized a grand procession of the Statue of St. Joseph Vaz along the lanes of the village both to thank the Lord for giving us a Saint and to honour the Saint who has been honoured and glorified by the Lord Himself. It was the first ever procession of St. Joseph Vaz in the history of our diocese, perhaps of our country.

I take this opportunity to thank the publishers "Sillalai Social and Cultural Association of Canada" of this Souvenir in honour of St. Joseph Vaz, and I pray for all of them and their families who undertook this venture, which I believe is a significant contribution to the life of Faith of the people of Sillalai. I implore God's blessings upon all of you. May the powerful intercession of St. Joseph Vaz fill you all with abundant graces of the Almighty. May our mother *Kathirai chelvi and Apostle of sillalai St. Joseph Vaz* intercede for you all. God Bless you.

INSTITUT VOLUNTAS DEI

Bureau du directeur général
7385, boul. Parent, Trois-Rivières, QC Canada G9A 5E1
Tel: +1.819.375.7933 Fax: +1.819.691.1841
directeurgeneral@cgocable.ca

Saint Joseph Vaz - A Challenging Missionary

"All authority in heaven and on earth has been given to me. Go therefore and make disciples of all nations..." (Mt.28/18,19) Thus Jesus entrusted to the Church to continue His mission in the world. So Apostles committed wholeheartedly to this service. They were the "witnesses of the sufferings of Christ" 1 Peter 5:1; so do all the saints. Saint Joseph Vaz, the Apostle of Ceylon, was not an exception. He deserved to be glorified, be followed by all Christians who are also called to proclaim the Gospel and be respected by the whole Church for courageous evangelizing work in Sri Lanka.

Being a priest from Sillalai the soil of profound faith that protected Saint Joseph Vaz, a pioneer missionary, I am proud of the first Sri Lankan saint because being born in Goa, India, he came down to North Sri Lanka and took up residence at Sillalai, during the Dutch persecution of Catholics.,

I gratefully remember all who toiled hard for the canonization of Joseph Vaz, the Apostle of Sri Lanka. I also sincerely thank the Holy Father for having accepted the petition of the faithful in Sri Lanka to recognize him as a saint who by his extraordinary life of virtue continued the works of Jesus Christ and made his name known and loved.

Now what rests is only the challenge, the challenge of witnessing to Jesus Christ and to live our lives according to the Good News. It is not only the responsibility of priests, religious and consecrated laity, but of each and every baptized. Now that we have our own saint, let all person from Sillalai, Sri Lanka, and from every part of the world make an attempt with the Grace of God to become saints by our exemplary lives. Let us follow the footsteps of Jesus and Saint Joseph Vaz to be the missionaries in our own milieu in line with our own capacity of life.

May God bless all who make efforts now to publish this souvenir in remembrance of Saint Joseph Vaz. May our Lord Jesus grant His graces to all who read this publication. May the Holy Spirit sanctify all of us to be faithful to Jesus Christ and His One, Holy, Apostolic and Catholic Church.

Devotedly yours in the Lord,

Rev. Fr. S. James Dunstan, I.V.Dei
Signed on June 04, 2015

Rosarian Monastery

5773 10th Line
P.O. Box 203
Merlin, Ontario
CANADA
N0P 1W0

Phone: 519.689.7760 Fax: 519.689.4788 Website: www.olshrine.ca

ஆசியுரை

இலங்கைத் திருநாட்டின் அப்போஸ்தலர் புனித ஜோசெவாஸ் அடிகளாரின் புனிதப்பட்டத்தின் நினைவாக வெளியிடப்படும் இந்த மலருக்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இலங்கை கத்தோலிக்க மக்கள் விகவாச வாழ்வின் ஆபத்தில் இருந்தவேளை அவர்களின் ஆண்மீக வாழ்க்கையை எதிரிகளிடம் இருந்து காப்பாற்றி உறுதியுட்டிய இந்த புனிதரின் வாழ்வில் சில்லாலை கிராமம் மிகவும் முக்கிய பங்கு வகித்தது. எதிரிகளின் கையிலிருந்து இப் புனிதரை காப்பாற்ற கத்தோலிக்க மக்கள் அனேகமாக வாழ்ந்த சின்னரோமை என்று அழைக்கப்பட்ட சில்லாலை கிராமத்துக்கு புனிதர் அனுப்பப்பட்டார். இவ்வாறு இப் புனிதரின் புனித பாதங்கள் பட்டு புனிதமானத்த சில்லையுரின் மகனாகிய நான் இந்த ஆசியுரை வரைவது எனது மகிழ்ச்சியை இரட்டிப்பாக்குகின்றது. புனித ஜோசெவாஸ் காப்பாற்றிய ஒரே உண்மையான, கத்தோலிக்க, அப்போஸ்தலிக்க, திருச்சபைக்கு நாம் என்றும் பிரமாணிக்கமாக திருப்போம். உலகபோக்குகளும், பிழையான கொள்ளைகளும், திருச்சபைக்கு எதிரான மனப்பாங்கும் கொண்ட இந்த காலத்தில், இந்த புனிதர் நமக்காகவும் உலகம் முழுக்க பரந்துவாழும் நமது கிராம மக்களுக்காகவும் ஆண்டவர் கிரிஸ்துவிடம் மன்றாடுவாராக. இந்த மலரை வெளியிடும் சில்லாலை சமூக, கலை, கலாச்சார மன்றத்துக்கும் விஷேஷமாக இதன் ஆசிரியர் திருவாளர் செல்வம் ஜேதாசன் அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களையும், ஆசிரையும் வழங்குகிறேன்.

அட்சி. முனிஸிபல் முதிர்

அருள்திரு. பிரான்சிஸ் ஜெயலீன், பச. தா.

அதிபர்

செபமாலைத்தாசர் துறவற மடம்.

மெர்லின், ஓன்றாரியோ, கனடா.

Of all the prayers, the Rosary is the most beautiful and the richest in graces; of all it is the one most pleasing to Mary, the Virgin Most Holy. - St. Pius X

புனித யோசல் வாஸ் அடிகளாரின் அன்றைய பணியின் கிள்ரைய யில்வுகள்

அருட்கலாநிதி அமுது யோசப் வாஸ் சந்திரகாந்தன்

இறையியல் பேராசிரியர்,

புனித அகுஸ்தீனார் குருத்துவக் கல்லூரி, ரோரன்றோ

சமூகமன்னிலே தமிழ்க்கத்தோலிக்க விசுவாசிகளைக் குறிவைத்து அழிக்கும் டச்சுப் பயங்கரவாதிகளினால் தனது உயிரும் பறிக்கப்படலாம் என்பதனை நன்குணர்த்தவராகவே அருளடியார் யோசவவாஸ் சமநாட்டிற்குள் இரகசியமாக வந்து இறைபணி புரிவதற்கான முடிவினை எடுத்திருந்தார்!

இன்று முன்றாறு ஆண்டுகளைக் கடந்து இப்பெருந்தறவி திருந்தொண்டாற்றிய காலத்தையும் களத்தைத்தையும், பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது என்னைற்கிய பேராபத்துக்களைக் எதிர்கொண்டு எல்லாச்சமயத்தினருக்கும் அரும்பணியாற்றிய ஒரு மாமனிதராகவே அவரைப்பார்க்கின்றோம். அன்னாரின் திருப்பணி வாழ்வு பல உயிரோட்டமுள்ள பரிமாணங்களைக் கொண்டு விளங்கியதென்பது உண்மை. அடிகளாரின் திருந்தொண்டுகளை விரித்தும், விளங்கியியுள்ளோர் இவரிடத்தும் விளங்கிய சமயப் பேருணர்வினையே விதந்துரைத்துள்ளனர். இறைபணி வேட்கையும், மறைப் பணியார்வமும் கொண்டுவிளங்கிய மாழுனியாகவே இவரது வாழ்வும் பணியும் குறுகிய நோக்கில் விளங்கியிருக்கப்பட்டன.

எனினும் நுனிந்து நோக்கும்போது இத் திருந்தொண்டரின் பணியார்வமும், அவ்வார்வத்திற்குத் தளம் அமைத்துக் கொடுத்த அரசியல், சமூக, சமய, பொருளாதார கட்டமைவுகளும் அடிகளாரின் சேவைபற்றிய புதியதும் புரட்சி மிக்கதுமான ஈடுபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

1. வரலாற்றை விஞ்சியவர்

தனது காலத்தின் நம்பிக்கைகளுக்கும் ஞான மரபுகளுக்கும் கட்டுண்டு வாழ்ந்த போதிலும், அவர் காலத்தைக் கடந்தவராகவே சிந்தித்தார், செயற்பட்டார். தனது வரலாற்றின் பாதையிலே வழுப்பட்டவற்றை மாற்றியமைத்து, உரம் பெற வேண்டியவற்றை ஊக்கி வளர்த்தார். தனது முத்த சகபாடிகளும், முன்னோடிகளும் கடந்து செல்லத் தயங்கிய படிகளை இவர் தயக்கமின்றித் தாண்டிச் சென்றார். சமய, வழிபாட்டு முறைமைகளிலும், சடங்காசாரப் பாங்குகளிலும் இன்று புரட்சிமிக்க தளமாற்ற (Radical) நடவடிக்கைகள் எனக் கருதப்படும் பலவும்சங்களை மிகச் சாதாரணமாகவே இவ்வடியார் மாற்றியமைத்தார். அவரது சமகாலத்தவர் பலரிடத்தும் காணப்படாத ஞானத் தெளிவு, திருப்பணி வேட்கை சமுதாயப் பேருணர்வு, பக்திப் பெருநெறி, ஆண்கீக வாஞ்சை, பன்னிலை நன்னயப் போக்கு, ஏழ்மையோடும் கலந்த எனிமை, பதவி தேடியலையாத பக்குவம், அரசனோடு அணைந்திருந்த போதும் அரசியல் ஆதாயம் தேடாத தன்னலமற்ற தனித்துவம் போன்ற நற்பெரும் பண்புகளை இவர் கொண்டிருந்தார்² இவை இவருக்கு எங்களும் வந்தமைந்தன. இவற்றைப் புறநிலைப்படுத்தி ஆய்வதிலேயே இம்மாழுனியின் மகத்துவமிக்க ஆளுமையும், வரலாற்றுணர்வும், வாழ்வுமையை யதார்த்தவாத, மனித மைய சமயச்சார்பும் புலனாகும். ஈழத்திருநாட்டில் இவர் பணிபுரிய வருமுன்பாகவிருந்த திருச்சபையின் வாழ்வுநிலை பற்றிய வரலாற்றின் மீள்பார்வை இவ்வடிகளாரின் பணியினை பயண்தருவகையில் மதிப்பிடத் துணைபுரியும்.

2. இலங்கையில் கத்தோலிக்கம் பரவியவாறு

போர்த்துக்கேயரின் காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்புப் போக்குகளுடன் சிக்குண்ட நிலையிலேதான் கிறிஸ்தவத்தின் பெரும்பிரிவுகளில் ஒன்றான் கத்தோலிக்க சமயம் இலங்கையை வந்தடைந்தது. போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சி விரிவாக்கலும், ஆக்கிரமிப்புப் போக்குகளும் அரசியல், பொருளாதார, வர்த்தக நோக்கத்தினால் தூண்டப்பெற்ற போதிலும் அவர்களின் சமயக் குறிக்கோள்கள், இந்த அரசியல் தேடலுக்கு ஆதர்வமாக அமைந்தது என்பது கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று.

போர்த்துக்கேய அரசின் பாதுகாப்பும், அரசியல் அனுசரணையும் போர்த்துக்கேயத் துறவியர்க்குக் துணையாக அமைந்தமையினாலும் பிற மதத்தினரைக் கிறிஸ்தவர்களாக மதமாற்றுவது தமது சமயத்தின் அடிப்படைப் பணிகளுள் ஒன்று என்ற நம்பிக்கை அக்காலத்தில் மேலோங்கியிருந்தமையாலும் அத்தகைய மத மாற்றம் மனித மீட்பிற்கு அத்தியாவசியமானது என்ற உணர்வினால் தூண்டப்பட்டமையாலும் போர்த்துக்கேயத் துறவியரின் ஆரம்ப கால மறைப்பரப்புப் பணியில் ஆன்மீக உத்வேகமும், மறைப்பணி வேட்கையும், ஏனைய மறையினரைக் கிறிஸ்தவராக்க வேண்டுமென்ற துணிவான் ஆர்வமும் ஒன்றினைந்து அவர்களது பணிக்கு வலுவினைக் கொடுத்தது என என்னுவதில் தவறில்லை.

3. கத்தோலிக்க தனிச்சமயவாதத்தின் பிரதிபலிப்புகள்

இலங்கையில் பல்வேறு பகுதிகளில் குறிப்பாகத் தமிழர்கள் செறிந்து வாழ்ந்த பிரதேசங்களில் பணியாற்றிய போர்த்துக்கேயத் துறவியர், தமது மறைப்பரப்புப் பணிக்குத் தடையாக இருந்த அனைத்தையும் ஒருவித தூய்மைவாதத்தினால் உந்தப்பெற்ற “கத்தோலிக்கத் தனிச்சமயவாத” உந்துணர்வுடனேயே நோக்கினார்கள். தமது மறைப்பணிக்குத் தடையாகவிருந்த ஆட்சியாளர்களையும், கிறிஸ்தவர்ல்லாத ஏனைய சமய நிறுவனங்களையும் போர்த்துக்கேயத் துறவிகள் பல்வேறு வகையிலும் அளவிலும் சாடினார்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உண்டு.³ போர்த்துக்கேயர் “வாள் முனையில் மதமாற்றம் செய்ய முயற்சித்தார்கள்” என்ற குற்றச்சாட்டு இன்றுவரை நிலவுகின்றதாயினும் இதற்கான வரலாற்றுச் சான்றுகள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன.⁴ போர்த்துக்கேய கலாச்சார அம்சங்களையும் பழக்கவழக்கங்களையும் மன்றதிரும்பிய புதிய தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள் மேல் தினிப்புதன் மூலம் அவர்கள் மீண்டும் தமது முன்னோரின் மறையிலே சேராவண்ணம் தடுக்கலாம் என போர்த்துக்கேயத் துறவிகள் கருதினர். இன்னும் தாம் எதிர்கொண்ட இந்நாட்டின் கலாச்சாரங்கள், பண்பாட்டு அம்சங்கள் சமய வழமைகள் யாவுமே தாம் கொண்டு வந்த “சத்திய வேதத்திற்கும்” மெய்யான கடவுளுக்கும் எதிரியான சாத்தானின் உருவாகுதலில் ஏற்பட்டதென்ற அறியாமையின் உறுதிப்பாடும் ஏனைய மறையினர் விக்கிரக ஆராதனையும் சிலை வழிபாடும் செய்கின்றனர் என்ற தப்பெண்ணமும் கிறிஸ்தவ மறையே “சத்திய வேதம்” என்ற பிழவாத உணர்வும் ஒன்றினைந்து அவர்களின் மறைப்பரப்புப்பணிக்கு ஊக்கம் கொடுத்தது. இத்தகைய அதீத தனிச்சமய உறுதிப்பாட்டினால் தூண்டப்பெற்ற ஒரு சில துறவியர், ஏனைய சமய ஆலயங்களையும் வழிபாட்டுத் தலங்களையும் தாக்கி விக்கிரங்கள், சிலைகளை அழித்தொழிக்கும் அளவிற்கு மன உறுதி பூண்டு செயற்பட்டனர் என்பதும் கவனத்திற்குரியது.

4. அரசியல் சமய முரண்பாடுகள்

தழிப்பு பிரதேசங்களை, குறிப்பாக வடபகுதியினை இரண்டு முக்கிய காரணங்களுக்காகப் போர்த்துக்கேயர் தமது ஆட்சிக்கு உட்படுத்த முனைத்தார்கள். முதலாவதாக⁵ வடபகுதிகளை தமதாட்சிக்குப்படுத்தினால் இலங்கையில் இருந்து மலபார் கரையோரப் பிரதேசங்களைக் கண்காணிப்பது இலகு எனக் கருதினார்கள். இரண்டாவதாக வடகரையோரப் பகுதிகளைப் பெரும்பொருள் ஈட்டித்தந்த முத்துக்குளித்தல் வணிகத்தினைத் தமது கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டு வரலாமென்றும் போர்த்துக்கேயர் விரும்பினார்கள். ஆயினும் நூற்றுக்கணக்கில் தமிழர்களைக் கிறிஸ்தவ மறையிலே சேர்த்துக்கொள்ள முனைத்தபோதுதான் போர்த்துக் கேயருக்கும் யாழ்ப்பாண அரசனுக்குமிடையிலான விரோதமும், முரண்பாடும் கூர்மை பெற்றன.⁶ தென் இந்திய கரையோரப் பகுதியில் இருந்து 16 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் சில தூஷவிகள் மன்னார்த் தீவுக்கும் ஏனைய கரையோரப் பகுதிகளிலும் வந்து மறைப் பணி ஆற்றியமை இப்பகுதிகளின்மேல் ஆட்சி செலுத்திய யாழ்ப்பாண அரசனுக்கும் இன்னும் ஆத்திரமுட்டுவதாக இருந்தது. மன்னார்த் தீவிலே கிறிஸ்தவ சமயம் பரப்புவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்ற தீவிர சமய - அரசியல் நோக்குடன் செயற்பட்ட யாழ்ப்பாண மன்னாகிய 7ஆம் செக்கராச்சேகரன் (இரண்டாவது சங்கிலி மன்னன்) நூற்றுக் கணக்கிலே கிறிஸ்தவர்கள் கொல்லப்படுவதற்கு காரணியாக இருந்ததும் இன்னும் யாழ்ப்பாண மன்னனின் குடும்ப அங்கத்தினர் சிலரைக் கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு மாற்றுவதற்குப் போர்த்துக்கேயத் தூஷவிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளும் அதன் அதீத விளைவுகளும் யாழ்ப்பாண மன்னுக்கும், போர்த்துக்கேயப் படைத் தலைமைத்துவத்திற்கும் இடையிலான முரண்பாட்டினை மேலும் கடினப்படுத்தின்⁷ எது எவ்வாறாயினும் போர்த்துக்கேயத் தூஷவியரின் மறைத்தாதுப்பணி ஏதோ ஒரு வகையிலும், அளவிலும் அவர்களுக்குப் பலன் தருவதாகவேயமைந்தது. அரசியல் இலாபத்திற்காகவும், கல்வி உயர்வுக்காகவும், சமூகமட்டத்தில் இருந்து பொருளாதார, மேதாவிலாச உயர்ச்சி தரக்கூடிய அரசியல் இலாபங்களுக்காகவும் ஒரு சிலர் மதமாற்றம் செய்து கொண்டனரேயாயினும், சமய விகாசத்தினால் ஈர்க்கப்பட்டு மதமாற்றம் செய்தவர்களே கூடிய எண்ணிக்கை யுடையவராவர் என்ற கருத்தே மேலோங்கியிருந்ததென்பது அவதானிக்கற்பாலது.⁸ 17 ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்காலிலும், நடுப்பகுதியிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் சுற்றியுள்ள தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலும் அமைக்கப்பட்ட பல கோவில்களும், சிற்றாலயங்களும், பாடசாலைகளும் இதற்கு எடுத்துக்காட்டான உறுதியான உதாரணங்களாக உள்ளன எனக் கூறுதல் தவறஞ்சு.⁹ இவைதவிர பல்வேறு இன்னங்கள் இடையூறுகள் மத்தியிலும் கிறிஸ்தவ மறையைத் தழுவியவர்கள் தமது விகாசத்தைப் பாதுகாத்துப் பேணி வளர்ப்பதில் வியத்தகு ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர் என்பதும் சரித்திராசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளவோர் கருத்தாகும்.

5. சமூக - பண்பாட்டு அசைவியக்கங்கள்

17 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலேயே யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, சிலாபம் ஆகிய இடங்களில் இயேசு சபையைச் சேர்ந்த தூஷவிகள் மறைப்பணி புரிந்தார்கள். தமிழ்மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் இத்தூஷவியர்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டினார்கள். போர்த்துக்கேயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டபாடசாலைகள் மதமாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் ஊடகங்களாக உபயோகிக்கப்பட்டபோதும் இவை தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினவென்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியதே. சமுதாயமட்டத்திலும் இக்கல்விக் கூடங்கள் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. ஆரம்பத்தில் கரையோரப் பிரதேசங்களே போர்த்துக்கேயரின் ஆதிகக்த்திற்குப்பட்டமையினால் பெருமளவில் கத்தோலிக்க சமயத்திற்கு மதம் மாறியவர்கள் இப்பிரதேசங்களில் தொழில் புரிந்த கடற்றெழாலிலாளர்கள் ஆவர். தனி மனிதர்களை மனமாற்றுவதிலும் பார்க்க போர்த்துக்கேயர் பல்வேறு குடும்ப

இணைப்புகளாடங்கிய குழுமங்களையும் சாதி குழுமங்களையும் மதம் மாற்றினார்கள். இந்தக் கூட்டொருமைப்பாடானது இடர்கள், சித்திரவதைகள் ஏற்பட்டபோது இவற்றைத் தாங்கவும் எதிர்க்கவும் தேவையான ஒருமைப்பாட்டங்கிய சக்தியை இக்கிறிஸ்தவருக்குக் கொடுத்தது.¹⁰

எனவே கத்தோலிக்க சமயத்தின் வளர்ச்சி பலதரப்பட்ட சமுதாய அசைவியக்கங்களுக்கு அடிகோலியதோடல்லாமல் பாரம்பரியமாக வழக்கிலிருந்த ஒரு சில பண்பாட்டு அமசங்களையும் மாற்றியமைத்தது. சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுத் தளத்தில் புதிய முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்தது.

1627ல் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை 40,000 ஆகுமெனச் சில வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன.¹¹ 1640 ம் ஆண்டாவில் போர்த்துக்கேயரின் அரசியல், வர்த்தக, சமய எதிரிகளான ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தில் நுழையத்தொடங்கினர். 1658ல் யாழ்ப்பாண அரசு போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து ஒல்லாந்தரின் ஆளுகைக்கு வந்தது. ஒல்லாந்தர்கள் கிறிஸ்தவர்களை சிறைப்படுத்தித் துன்புறுத்தவும், சித்திரவதை செய்து மரணத்திற்குள்ளாக்கவும் தொடங்கினார்கள். போர்த்துக்கேயத் துறவிகளைக்கொன்றும் சித்திரவதை செய்தும், நாடு கடத்தியும் கத்தோலிக்க சமயச் சடங்குகளையும் வழிபாடுகளையும் ஏனைய சமய அனுஸ்டானங்களையும், கத்தோலிக்கர்கள் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும் எனச் சட்டம் இயற்றினார்கள். கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவத்தைப் பின்பற்றிய மக்களையும் அதனைப் போதித்து வழிபாடுகளை நிறைவேற்றிய குருக்களையும் போர்த்துக்கேய அரசின் ஆதரவாளர்கள் என ஒல்லாந்தர்கள் கணித்தார்கள். 1658 முதல் 1688 வரை கத்தோலிக்க சமயம் குருக்கள் எவரின் உதவியுமற்ற நிலையில் மக்களாலேயே அனுஷ்டிக்கப்பட்டும், வளர்க்கப்பட்டும் வந்தது.¹² இத்தகையவோர் அரசியல், சமய சமூகச் சூழலிலேயே ஜோசப் வாஸ் அடிகள் தமது மறைப்பணியைத் தொடங்க வேண்டும் என்று முடிவுசெய்து முன்வந்தார்.

6. இரகசிய இறைபணி

சிறைச்சாலைகளிலும், சித்திரவதைக் கூடங்களிலும் கத்தோலிக்கர் துன்புறுத்தப்பட்டவோர்காலத்தில் அருட்சாதனப்பணியினை வெறும் சடங்காசாரமாகக் கொள்ளாது, அதன் உயிருட்டமுள்ள அர்த்தத்துடன் நிறைவேற்ற முனைந்த அடிகளார் கத்தோலிக்கரின் இல்லங்களை இரகசியமான முறையில் இனம் காண முயன்றார்.¹³ இருட்டிலும் இரவிலும் கத்தோலிக்கரின் இல்லங்களுக்குச் சென்று இனசனங்களை ஒன்று கூடச் செய்து இரகசியமாகவே இறைவார்த்தையைப் போதித்து இறைவனின் இரவணையுப் பலிவிருந்தினைக் கொண்டாடினார். திருவிருந்துப்பலி அங்கு நிலவிய ஒருமைப்பாட்டின் குறியிடாகவும் அதனை வளர்க்கும் கருவியாகவும் அமைந்தது. செபவழிபாடுகளும், பக்தி முயற்சிகளும்போர்த்துக்கேயர் விட்டுச்சென்ற வெறும் சமயாசார வாடிக்கைபோன்றல்லாது பயத்திலும் பீதியிலும் வாழ்ந்த மக்களுக்கு அவர்களின் விகாவாசத்தை வீரமுடன் வளர்த்தெடுக்கும் சக்தி தரும் சாதனமாகின. திருப்பலிக்கான ஒன்றுகூடல்கள் ஆதித்திருச்சபையின் அப்பம் பிட்டும் சடங்கினைப் போன்று பிளவுகளையும் பிரிவினைகளையும் மேற்கொள்ளும் மார்க்கங்களாகின.

“உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்ற சாதியடிப்படையிலான வேறுபாடின்றி அவர் திருப்பணி புரிந்தார்.” என்று சார்லஸ் தோமஸ் ரூர்கோன் என்பவர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தமது குறிப்புரையில் வரைந்துள்ளமை இங்கு நினைவு கூரத்தக்கவை.

7. பண்பாட்டினணவின் முன்னோடி

கத்தோலிக்க குருவாகப் பலகாலம் பணிபுரிந்த அடிகளார் பிராமண குலத்தில் தோன்றியவராதலின் இவரைப் பற்றிய குறிப்புகளை எழுதிய இவரது உடனுழைப்பாளிகளும், சிரேஷ்ட துறவியரும் இவரைப் பலவிடத்திலும் “பிராமணக்குரு” என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். தான் சார்ந்திருந்த சமயத்தின் பண்பாட்டுத் தூலங்களையும், கிறிஸ்தவ மறையின் தனிச் சிறப்புகளையும், தான் பணிபுரிந்தவிடத்தின் பண்பாட்டு மரபுகளையும் வாழ்வுநெறிக்கேற்ப மாற்றுவும், இணைக்கவும், வளர்க்கவும் அவர் தயங்கவில்லை. தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பக்திநெறி சார்ந்த மக்கள் சார்புடைய, சமய உணர்வினைத் தூண்டி வளர்க்கக்கூடிய மொழிவழிப் பண்பாட்டு தூலங்களை அவர் கத்தோலிக்க சமய வாழ்வுடனும் வழிபாட்டுடனும் இயல்பாகவே இணைத்தார்.¹⁵

சமய வாழ்வினை வெறும் சடங்கு நிறைவேற்றுகையாகக் கொள்ளாது சமய விசுவாசத்தின் சாரம் வாழ்வின் அனைத்து பரிமாணங்களிலும் பிரதிபலிப்பதற்கான வழிகளைத் தேடினார். திருப்பலிக்கான திருஉடைகள் பற்றியும் திருவாசகங்கள் முதல் எரிவர்த்திகளின் எண்ணிக்கை ஈராகத் திருவழிபாடுபற்றிய சடங்கியல் சர்ச்சைகள் தீரிதெந்தீன் பொதுச் சங்கத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட கால அடைவினில் பணிபுரிந்த அடிகளார் தனது குழந்தையின் தேவைகள் தேடல்களால் உந்தப்பட்டு வழிபாட்டின் உட்பொருளை அதன் வெளித்தோற்ற அடையாளப் பொருட்களினின்று வேறுபடுத்தும் ஞான உணர்வினை மக்களுக்கு ஊட்டினார்.

8. பணியார்வத்திற்கு முன்னுரிமை

அவரது பணியார்வத்தைக் கண்ட கத்தோலிக்க உயர்பீடம் அவருக்கு பதவியுயர்வு வழங்க முன்வந்த வேளையிலே “தேவைக்கதிகமான பதவியுயர்வு பணிக்குதவாதது என்று அடக்கத்துடன் பதிலிறுத்தார். இறைபணியின் தளம் பணிபுரியும் மன்னோக்கேயன்றி பதவிப் பெருமைகள் அல்ல என்ற உணர்வுடன் செயற்பட்டார். இலங்கை முழுவதற்கும் அவர் ஆயராகவேண்டும் என்று திரு. ஆட்சிப்பீடம் அழைத்தபோது அன்றைய சூழ்நிலையில் அது பொருளாற்ற பெருமை என்றும், திருச்சபையின் அரசியல் உட்பூசல்களுக்கு அது வழிவகுக்கும் என்றும் பணிவாகப் பதில் தந்தார்.¹⁶

கத்தோலிக்க சமயம் கருவோடு அழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற முடிவுடன் செயலாற்றிய ஒல்லர்ந்தரின் கடின கட்டளைகள் வழக்கிலிருந்த காலத்தில் கத்தோலிக்க விசுவாசத்தைக் குன்றாமல் வளர்க்க மௌனமாகவும் மறைவாகவும் பணியாற்றிய இத் துறவி கத்தோலிக்க குழுமங்களுக்குப் பணிபுவிவதனையே தனது முன்னுரிமையாகக் கொண்டார். கால வளர்ச்சியில் ஏனைய மதத்தவர் கத்தோலிக்க விசுவாசத்திற்கு மனம்மாற முன்வந்தபோதிலும் அதனை உணர்ச்சியார்வத்தோடு ஊக்கப்படுத்த அடிகளார் முன்வரவில்லை.¹⁷ பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் (1703) எழுதப்பட்டவோர் ஆண்டுக்குறிப்பு இதனைச் சுட்டி நிற்கின்றது. “கண்டி இராச்சியத்தையும் ஏனைய கடலோரப் பகுதிகளையும் சார்ந்த எண்பது பேர் இவ்வருடம் மனமாற்றும் பெற்றுக் கத்தோலிக்க விசுவாசத்தை ஏந்திவாழ முன்வந்தனர். இவர்களது மதமாற்றத்திற்கான உண்மையான மன்னோக்கினையும், தூண்டுதல்களையும் பற்றித் தெளிவாக அறிந்த பின்புதான் இவர்களுக்குத் திருமுழுக்கு வழங்கலாம் என முடிவு செய்தார். திருச்சபையில் எண்ணிக்கையைக் கூட்டவல்ல, விசுவாசத்தை ஆழப்படுத்துவதே அவசியமானது என அவர் கருதினார் போலும்.”¹⁸

9. தன்னலம் தோத அரசியல் உறவு

இறைபணி புரிவதற்காக மட்டுமல்ல, தன்னைக் கொன்று முடிப்பதற்கெனத் தேழிய பட்டயினரினதும், அரசுகளினதும் கெடுபிடிகளிலிருந்து தப்புவதற்காகவும் அவர் அடிக்கடி புலம்பெயர்ந்து அலையவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. கண்டி இராச்சியத்தின் எல்லையினுள் காலடி எடுத்து வைத்த ஆரம்பகாலத்தில் பல்வேறு எதிர்ப்புகளும் துன்பங்களும் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. தனது நேர்மை, சாதுரியம், பக்திநெறி போன்றவற்றினால் கண்டி மன்னரின் ஆதரவைக் காலப்போக்கில் இவர் பெற்றிருந்த போதிலும் அவ்வாதரவினைத் தனது நலத்திற்காக ஆதாயம் தேடும் வகையில் அவர் உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. கத்தோலிக்க அறக்கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அரசாட்சி புரிவதற்கான அறிவுரைகளைத் தேவை ஏற்படும்போது துணிவுடன் வழங்கவும் அவர் தயங்கவில்லை. தனக்குச் சாதகமாக அமைந்த எச்சுழலிலும் அவர் இறைபணியை முன்னெடுப்பதற்கு மட்டுமே பயன்படுத்தினார்.

முன்னாறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதேயாயினும் இப்பெரும் பணியாளனின் சிந்தனையும், செயலும், தரிசன வீச்சும், இறைபணியார்வமும் காலத்தைக் கடந்து நிற்பவை. இவர் அமைத்த அடித்தளத்தின் சிறப்பு இவரைத் தொடர்ந்து வந்த ஏனைய மறைபணியாளர்களிலும் மினிர்ந்தது. இவருடனும் இவரைத் தொடர்ந்தும் பணியாற்றிய யாக்கோமே கொன்சால்வேஸ் குரவரின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சமயப்பணிக்கும் பொதுப்பணிக்கும் முன்னோடியாகவும், நெறிப்படுத்தும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கிய ஜோசவாஸ் என்ற இப்பேரறிஞரின் பெருவாழ்வு அறாத் தொடர்ச்சியாக ஆன்மீகப் பணிபுரியும் குருக்களுக்கும், கிறிஸ்தவத் தலைவர்களுக்கும், திருப்பணி புரிய முன்வரும் பொதுநிலையினர் பலருக்கும் இன்னும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கும் ஆதரவழமாக அமையும் என்பதில் ஜயமில்லை.

சான்றாதாரக் குறிப்புகள்

1. காண்க V. PERNIOLA, *The Catholic Church in Sri Lanka, The Dutch Period*, Vol. 1, Tissara Prakasakayo Ltd., Dehiwela, 1983, pp. 35-66
2. முன் குறிப்பிட்ட நால் (மு. கு. நூ.) -148
3. காண்க FRANCOIS HOUTART, *Religion and Ideology in Sri Lanka*, T.P.I., Bangalore, 1974
4. காண்க S.G. PERERA, *Historical Sketches*, The Catholic Book Depot, Colombo, 1962, p.18
5. காண்க S. GNANA PRAGASAR, *A History of the Catholic Church in Ceylon: Period of Beginnings 1505-1602*, Catholic Press, Jaffna, 1924, pp. 39-46
6. மு.கு. நூ. பத், 40 – 46
7. மு. கு. நூ.
8. காண்க N. MARI SAVARIMUTHU, *The Life and Times of Orazio Bettacchini*, Rome, 1980, p. 11
9. காண்க S.G. PERERA, op.cit., pp.61-63 and W.L. A. DON PETER, *Studies in Ceylon Church History*, pp. 40 – 43
10. காண்க, கா. சிவத்தம்பி, தமிழ் இலக்கியத்தில் மதமும் மாணிடமும், தமிழ் புத்தகாலயம், சென்னை, 1983, பக். 39
11. காண்க S. GNANA PRAGASAR, *Catholicism of Jaffna*, Catholic Press, Jaffna, 1927
12. காண்க R. BOUDENS, *The Catholic Church in Ceylon under Dutch Rule*, Catholic Book Agency, Rome, 1957, pp. 30-85
13. காண்க V. PERNIOLA, op. cit., pp. 45-50 அத்துடன் ஏ. ஜே. வி. சந்திரகாந்தன், தமிழ்ப் பண்பாட்டில் கிறிஸ்தவம், கிறிஸ்தவ மன்றம், யாழ் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, 1993, பக். 58 -61
14. மு. கு. நூ. பக். 252
15. காண்க FIOMENA GIESE, “Fr. Joseph Vaz and the Image of the Goan Catholics”, in *Vidyajyoti*. 45(1985) pp. 73-86
16. காண்க V. PERNIOLA, op.cit., p. 244
17. மு. கு. நூ. பக். 249
18. மு. கு. நூ. பக். 249 -250

Fr. Joseph Vaz's Heroic Mission in Jaffna

It was a warm sunny afternoon in mid-April 1687; knowing no one in Jaffna, Father Vaz disguised as a coolie, wandered about seeking a lodging for the night. No one was willing to give him any accommodation. Finally a charitable woman allowed him to occupy her *thinnai*, a semi-stone seat, facing the main road.

In this shack, open to all the winds and offering little protection at night, Father Vaz spent some nights. But the hardships and hunger he had endured during his journey, and the little food he had eaten on the road, had made him weak and ill, and he was attacked by a bad form of dysentery. This malady was looked upon by all as a form of contagious disease. The neighbours were greatly annoyed and they put Father Vaz on a stretcher, for he could not walk, they carried him to the little woody area nearby left him there to die.

To make matters worse, John too was attacked by the same complaint. The two therefore found themselves in a terrible position abandoned by all, for they were out of earshot of anyone, not being in the track by which any passed. Father Vaz thought his last hour had come and he prepared for death. In a letter written from Jaffna about one and a half years later he refers to this critical illness and deliverance from death by the merciful God.

Fortunately, a woman wandered into the forest looking for firewood and discovered Father Vaz and his servant just when they were at their last extremity. She hastened to the village and brought them some "canji" (rice gruel). This charitable woman came every day to look after them; they began to recover and soon thought themselves well enough to return to the Town.

"Would You Like to Meet a Priest"

June, 1687; Father Vaz sought in every way to make himself known to the Christians. He had to act with great prudence so as not to attract the attention of Dutch spies of whom the Commandant of Jaffna had many. All that he could do was to carry a large Rosary round his neck so that it should be seen by all. It was thus with the credentials of the Mother of Christ that he entered into contact with the faithful.

Finally Father Vaz revealed himself to a well-known and devoted Catholic. As proof of his mission he produced the patent from the Chapter of Goa. Thus it was that Father Vaz began his apostolate in Jaffna, an year and a half after his departure from Goa. The Catholic to whom he had disclosed himself hid him in his house and each night the Catholics of Jaffna used to meet there secretly. "It was the 23rd of June, 1687. Exactly 29 years before, the Dutch had occupied the Fort of Our Lady of Miracles and from that

day Mass had not been celebrated in Ceylon. At dawn a priest in great secrecy celebrated divine Mysteries in Ceylon. A new lease of life began for the church in Ceylon" (A Saint for the New India by Fr. Charles Gasbarri).

Sillalai - The Little Rome

The Christians did not think Father Vaz was safe in Jaffna Town. He was, so to speak, in the clutches of the Dutch. It was therefore decided that he should go to Sillalai, a village outside, the inhabitants of which were so firm and resolute in their faith, that the Dutch, for fear of a rising, had not dared to take away their church and convert it into a Protestant one, as they had done elsewhere. It was here that Father Vaz established the centre of his mission from which he visited the entire peninsular and the neighbouring islands and villages.

Though ever in danger of falling into the hands of the Dutch, he was full of activity. Everywhere he went the Christians hid him in their houses and, as his biographer Father Sebastians de Rego says, one saw the unusual circumstances of the sheep taking care of the shepherd instead of the shepherd taking care of the sheep.

His apostolate bore great fruit; not only did he strengthen the Catholics in their faith but he converted many Protestants and pagans. The Catholics ceased to live in hiding and openly professed their religion. Their houses resounded with sacred songs as they worked.

December 14, 1688: In his first letter to his superior in Goa, from Jaffna (Sillalai) and the fourth since his leaving Goa Father Vaz expressed his satisfaction of the work he was doing for the Christian community in Jaffna and pressed for one or more members of the Order to be sent here. At the same time in the same letter he enclosed a note to Father Joao Braganca giving him necessary directions to enter Ceylon. But unknown to Father Vaz, Father Braganca was already in Ceylon ministering to the Christians on the Western Coast.

The Storm Breaks in Jaffna

December, 1689: From Oratorian Mission Documents as well as from Dutch documents we can conclude how great Father Vaz's success must have been, for by the end of 1689, the Catholics felt daring enough to hold public services at Christmas time in eight different places. In three of them Father Vaz said Mass in the presence of thousands of people. Whilst waiting his arrival, the faithful said the Rosary. Father Vaz had scarcely gone from one when the Dutch Major Hendrick Adrian Van Rheede's soldiers, surrounded it, overturned the altars, profaned the images and arrested all the Catholics, men, women and children to the number of three thousand.

Had the soldiers arrived half an hour earlier, only a miracle could have saved Father Vaz.

The next morning all the persons were brought before Van Rheede. He dismissed the women and children, fined the men and only detained eight of the richest and influential. Among these lots was a young man named Don Pedro who belonged to the Vellala caste.

Van Rheede gave the eight persons the alternative of becoming Protestants or being put to death. Not one hesitated to prefer death to apostasy.

Don Pedro was the first to suffer torture. He was flogged and cast into prison in chains. He soon died. The same fate overtook the remaining seven.

Father Vaz in his letter to the Prefect dispatched from Puttalam on August 15, 1690 briefly mentions the persecution of Catholics in Jaffna and elsewhere.

Today the gloomy Old Dutch Fort of Jaffna rises between the sea and sloping stretch of land. The low walls of square black stones end in pointed bastions over the large moat. Inside the huge wall the dungeons which housed the Jaffna Catholics captive still remain silent and grave witnesses to the Dutch and Calvinist persecution.

Vanni – Mathoddam – Puttalam

The exercise of his ministry becoming thus impossible, Father Vaz resolved to quit Jaffna for the time being, where he had established the faith in so wonderful away, and to go and visit other parts of the Island where the faithful were left alone. He left the peninsula, remained for a time in the Vanni, he busied himself visiting the Catholics in the Vanni and Mathoddam which was entirely Christian. Finally Father Vaz followed the ancient costal route to Puttalam from Arippu.

Year 1690: The town of Puttalam to which Father Vaz was conducted by the Christians of Jaffna, was at this time the chief port of the king of Kandy. The church built by the Portuguese here still existed. There were over a thousand Christians who have kept their faith and were able openly to show themselves Catholics, for of all this western-side of the Island, the town of Puttalam alone was not under the Dutch but had kept its independence.

Father Vaz remained two years at Puttalam. He “administered the sacraments with greater ease” – than at Jaffna –“to all, the Catholics that were there and to those of the neighboring villages with notable success in the conversion of souls”. He “applied himself to the cultivation of those souls with great energy, preaching, exhorting, going from village to village, remaining sometimes in each, setting things in order, administering the sacraments, rebuilding churches, appointing catechists to each place to

summon the people to church in the absence of the priest on Sundays and feast days and to explain the Christian doctrine to others" (Vida).

August 15, 1690: At Puttalam for the first time in Ceylon Father Vaz met Fr. Joao de Braganca who hitherto unknown to Father Vaz had been working in Colombo and on the coast – as reported in his letter from Puttalam dated August 15, 1690 to the Prefect of the Congregation. It is no surmise that Father Vaz had visited all the villages in the Seven Korales. His letter written subsequently reveals his acquaintances with Raza Vanniyanar and other Mukkuva Chiefs of Puttalam. Some of them were Christians and were arrived later.

"Coming to know that in the Kingdom of Kandy the Christians were completely neglected, because no strangers, especially priests could gain admittance to it, and being informed moreover, that when once admitted there was no quitting it....." he resolved to go to Kandy.

Further Father Vaz decided that the point from which he could best direct his apostolate for the Island with greatest profit to religion was Kandy. He resolved to make this his headquarters.

<<<<>>>>

புனித யோசப் வாஸ் இலங்கையின் முதல் புனிதர் !

அருட்பணி லூயிஸ் மொன்போட்.

புனித யோசவாஸ் 1651ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 21ம் நாள் இந்தியாவின் கோவையில் உயர்ந்த கொங்கணி பிராமணக் குடும்பத்தில் கத்தோலிக்க பெற்றோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவரது பெற்றோரான கிறிஸ்தோப்பர் வாஸ் மரிய டி மிராண்டா ஆகிய இருவரும் உயர் குல பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்த கொங்கணி இந்தியராக இருந்தாலும் இறை விசுவாசத்தில் நன்கு தழுழத்து வெருன்றிய பரம்பரையைச் சேர்ந் தவர்கள். யோசவாஸ் தனது இளமைப் பிராயத்திலிருந்தே இறை விசுவாசத்திலும் கல்வி அறிவிலும் சிறந்து விளங்கினார். தேவதாயின் மேல் வைத்த அன்பால் தினம் பாடசாலை செல்லும் போதும் திரும்பும் போதும் திருச்செபாயாலை செபித்துக் கொண்டே செல்வார். இளமையிலேயே இறைவனின் அழைப்பை உணர்ந்த சிறுவன் யோசவாஸ் இறை பணிக் கெனத் தன்னை முழுவதும் அர்ப்பணிக்க விரும்பி ஒரு குருவாகும் என்னாத்துடன் கோவையிலுள்ள புனித தோயினிக் அக்கு வைனஸ் குருமடத்தில் இணைந்து தத்துவ இறையியல் கல்வியை மேற்கொண்டு 1676ம் ஆண்டு கோவை மறைவட்டக் குருவாகத்திருந்திலைப் படுத்தப்பட்டார்.

அக்காலத்தில் எமது இலங்கைத்தீவு ஓல்லாந்தரினால் ஆளப்பட்டு வந்தது. ஓல்லாந்தரின் ஆட்சியின் கீழ் எம் கத்தோலிக்கர்கள் பெரும் இன்னல்களை அனுபவித்தார்கள். இலங்கையில் ஓல்லாந்தரினால் மறை அழிப்பு (வேதகலாபனை) நடந்து கொண்டிருந்தது. இலங்கைக் கத்தோலிக்கர்களின் இப் பரிதாப நிலையை அறிந்த அருட்பணி யோசப் வாஸ் கோவையில் மறைப் பணிக்கென அனேக ஜேரோப்பிய தேசிய குருக்கள் துறவிகள் இருக்க இலங்கைக் கத்தோலிக்க மக்களுக்கு ஆன் மீகப் பணிபுரிய எவருமே இல்லை என்று மிகவும் வருந்தினார். இத நால் இலங்கை சென்று இக்குறையை நிறைவு செய்ய வேண்டு மென்ற ஆசை இப்புனித குருவின் உள்ளத்தில் உதித்தது. அவ்வேளை ஓல்லாந்தரினால் மறை அழிப்பு நடந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு நாட்டிற்குள் நுழையும் வழி முறைகளை மற்றவர்களிடமிருந்து கேட்டறிந்து கொண்டார்.

ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கைக் கத்தோலிக்கர்கள் தமக்கு மறைப் பணியாற்றிடச் சிறப்பாகத் திருப்பலி ஓப்புக்கொடுக்கவும் அருட்சாதனங்களை வழங்கவும் விசுவாசத்தில் மேலும் ஊக்குவித்து வழி நடத்தவும் குருக்கள் துறவியர் இன்றி ‘ஆயன் இல்லா ஆடுகள்’ போல் அல்லவுற்றார்கள். மறை அழிப்பு நாடொன்றுக்குள் நுழையும் வழி முறைகளைச் சற்றுக் கேட்டறிந்த பின் அருட்பணி யோசவாஸ் விசுவாசமுள்ள தனது நெருங்கிய நண்பன் ஜோனையும் தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு இறை துணையுடன் இருவரும் தம் இலங்கைப் பயணத்தைத் தொடங்கினர். இருவரும் வெறும் மேலுடன் இடுப்பில் முழங்கால் வரை ஒரு சிறிய வேட்டித் துண்டைக் கட்டிக் கொண்டு கூலிக்கார வேடம் பூண்டு ஒரு சிறிய வள்ளுத்தில் இலங்கைக்குப் பயணமாயினர். அக்கால கட்டத்தில் கத்தோலிக்க குருக்கள் கள்ளமாக இலங்கைக்குள் நுழைய எத்தனிப்பார்கள் என்று ஓல்லாந்தப் பூடைவீர்கள் கடலோரங்களில் இரவு பகலாய்க் காவல் செய்து வந்தனர்.

வழமையாக மூன்று நான்கு நாட்கள் எடுக்கின்ற கடல் பயணமானது அவ்வேளை கடலில் ஏற்பட்ட ஒரு புயலில் அச்சிறிய வள்ளும் அகப்பட்டதால் அல்லல்பட்டு அலைகளால் அடித்துச் செல்லப்பட்டு இறுதியாக ஏறக்குறைய இருபது நாட்களுக்குப் பின் மறைசாட்சிகளின் பூமியான மன்னாரில் கரை ஒதுங்கியது.

இறை துணையுடன் தன் பயணத்தை மேற்கொண்டு இலங்கை வந்தடைந்த புனித குரு அவ் இறைவனின் துணையுடனே தனது மறைப் பணியையும் தொடங்கினார். அவர் ஒல்லாந்த வீரர்களுக்குப் பயந்தவராக இருக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களிடம் பிடிபாமல் தன் சமயப் பணிகளைச் செய்து வந்தார். எல்லா இடங்களுக்கும் அவர் கால்நடையாகவே சென்றார். நீர்கொழும்பு புத்தளம் மன்னார் யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று இறுதியில் கண்டியைச் சென்றடைந்தார்.

அருட்பணி வாஸிற்கு யாழ் நகரில் தெரிந்தவர்கள் யாரும் இல்லாததால் ஒருவரும் தங்குவதற்கு இடம் கொடுக்க முன்வரவில்லை. எனவே இடம் தேடி அலைந்து திரிந்த அவருக்கு அவர் மேல் இரக்கம் கொண்ட பெண் ஒருவர் தன் வீட்டு வாசலுக்கு முன் இருந்த மண்டபத்தில் (சத்திரம்) தங்குவதற்கு அனுமதியளித்தார். அங்கிருந்தபோது அவருக்கு வயிற்ரோட்ட நோய் உண்டாகி பலவீணமடைந்தார். இதனால் பலராலும் அன்னியனாகக் கருதப்பட்ட அருட்பணியாளரை மக்கள் மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட பாடை யொன்றில் எடுத்துச் சென்று காட்டினார்கள் விட்டு வந்தனர். எவரின் உதவியுமின்றிக் காட்டிலிருந்த அருட்பணியாளர் ஒரு பெண்ணின் கவனிப்பால் உடல் நலமடைந்து தன் மறைப்பணியைத் தொடங்கினார்.

யாழ் நகரில் பணி புரிந்த காலத்தில் ஒல்லாந்தர் அவரை அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் தென்பட்டபோது மக்கள் அவரை அயற் கிராமங்களில் ஒன்றானதும் பக்தி வைராக்கியம் கொண்டதுமான சில்லாலைக்கு அனுப்பி வைத்தனர். ஏனெனில் சில்லாலை மக்கள் துணிவும் உறுதியான விசுவாசமும் உள்ளவர்களாகையால் ஒல்லாந்தர் ஏனைய இடங்களில் செய்தது போல் அவர்களது சிறிய ஆலயத்தைப் புரோட்டஸ்தாந்து ஆலயமாக மாற்றினால் அவர்கள் கலகம் செய்வார்கள் எனப் பயந்திருந்தனர்.

சில்லாலையில் அருட்பணியாளர் தங்கியிருந்த காலத்தில் தனது ஆன்மீகக் கடமைகளை மிகவும் விவேகத்தோடும் அர்ப்பணிப்போடும் செய்து வந்தார். அருட்பணியாளர் சில்லாலையில் தற்போது கதிரைச் செல்வி கோவில் கொண்டுள்ள இடத்தில் அமைந்திருந்த ஒரு ஓலைக் குடிசையில் வாழ்ந்ததாகவும் அதனருகில் அமைந்துள்ள கன்னியார் மடம் இருக்கும் இடத்தில் வாழ்ந்த ஒரு வயது முதிர்ந்த பெண் அவருக்கு உணவும் கொடுத்து அத்துடன் அவருக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்து வந்ததாகவும் மேலும் அருட்பணியாளர் பிரிந்து போகும் போது ஒரு பெரிய பாளையை ஆசீர்வதித்து அப்பெண்ணிடம் கொடுத்து குறையாத சோழும் நிறைவான பிள்ளைகளைச் செல்வமும் பெற்று வாழ வாழ்த்திச் சென்றதாகவும் கூறப்படுகின்றது. அத்துடன் ஒரு திருச்சிலுவையையும் அவர் விட்டுச் சென்றதாகவும் அத்திருச்சிலுவை இன்று வரை சில்லாலையில் ஒரு குடும்பத்தில் இருக்கின்றது. இப் புனித குருவின் இறை ஆசீர் இன்றும் ஆன்மீக வழியில் சில்லாலைப் பங்கில் நிலைப்பதாக உணரப்படுகின்றது. ஏனெனில் யாழ் மறை வட்டத்தில் அதிகளு குருக்கள் துறவிகள் மறைத்

தொண்டர்களைத் திருச்சபைக்குக் கொடுத்துள்ள பங்கு சில்லாலைப் பங்கு என்றால் அது மிகையாகாது.

ஆண்டவரின் நாளாகிய ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை சில்லாலையில் ஒரு கத்தோலிக்கர் ஆலய வழிபாடுகளுக்குச் செல்லாமல் தனது வீடு வேய்ந்ததாகவும் அருட்பணியாளர் ஒரு சில தடவைகள் ஆளனுப்பி ஆண்டவரின் நாளில் வீடு வேய்தலை விட்டு ஆலய வழிபாட்டில் பங்கேற்க வருமாறு அழைத்தும் அவர் செவி கொடாமல் வீடு வேய்ந்ததாகவும் அன்று இரவு அவ்வீடு திடீரெனத் தீப்பற்றி ஏரிந்ததாகவும் கதையுண்டு.

சில்லாலையில் மறைப்பணி புரிந்த காலத்தில் அருட்பணியாளர் ஒரு சில சவால்களையும் சந்தித்தார். வழிபாடுகள் நிறை வேற்றிய சில இடங்களில் இறை அருளால் மயிரிளையில் எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றப்பட்டார். எவ்வகையான சிறந்த பயிருக்குள்ளும் களைகள் வளர்வது போல் சிறந்த வேத வைராக்கியம் கொண்ட சில்லையூரிலும் ஒல்லாந்தருக்குத் துணைநின்று கிறிஸ்தவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தவர்கள் இருந்துள்ளனர். இவர்களைக் ‘கத்தரைக்காட்டிகள்’ எனக் கூறியதாகவும் உண்டு.

சில்லாலையில் பணிபுரிந்த காலத்தில் ஒல்லாந்தர் அவரை அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் தென்பட்ட போது அங்கிருந்து இரகசியமாக வளியேறினார்.

ஓர் குளக்கரையில் வாழ்ந்த அன்றனி சொட்டோமாயோர் என்னும் போர்த்துக்கேய உப்பு வியாபாரியோடு கண்டிக்குச் சென்று கத்தோலிக்கரைத் தேடித்திரிந்தார். அவவேளை கண்டியை ஆட்சி செய்த இரண்டாம் விமல தர்ம சூரியன் அருட்பணி யோசவாஸை ஒரு வேவுகாரர் என எண்ணிச் சிறையிலடைத்தான். சிறையிலிருந்த அவர் சிங்கள மொழியைக்கற்றார். திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்தார், செபித்தார்.

அந்நாட்களில் கண்டியில் பெரும் வரட்சி ஏற்பட்டது. புத்த இந்து மதத் தலைவர்களின் மன்றாட்டுக்கள் பலன் கொடாததால் அரசனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அருட்பணியாளர் பீடம் அமைத்து அதன் மீது திருச்சிலுவை வைத்து மழைக்காக மன்றாடினார். அரசனும் மக்களும் பார்த்திருக்கக் கடும் மழை பெய்யத் தொடங்கியது. ஆயினும் அவர் நின்றிருந்து இடம் மட்டும் நனையவில்லை. அரசன் அருட்பணியாளரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து கண்டியில் மறை பரப்புப்பணி செய்ய அனுமதி வழங்கினார்.

கி.பி. 1697ல் கண்டியில் வைகுரி நோய் பரவத் தொடங்கியது. அருட்பணி வாஸ் காட்டினுள் குளைகளினால் குடிசை கட்டி கைவிடப்பட்ட நோயாளரை அங்கே வைத்துப் பராமரித்து வந்தார். அதன் பின் அனேகர் கத்தோலிக்க மறையைத் தழுவிக் கொண்டனர். அருட்பணி வாஸ் இலங்கையில் மறைப் பணியாற்றிய ஏற்குறைய 25 ஆண்டு காலத்தில் கண்டி அரசன் இரண்டாம் விமல தர்ம சூரியனதும் சக குருக்களினதும் அன்பு ஆதரவு நட்பு மரியாதை என்பவற்றைப் பெற்றிருந்தார்.

இறுதியாக அவர் நோய் வாய்ப்பட்டு 1711ம் ஆண்டு கைத்த தீங்கள் 16ம் நாள் தனது விவது வயதில் இறையடி சேர்ந்தார். அவரது பூதவுடல் கண்டி அரசனின் அனுமதியுடன் கண்டியில் அவரால் மரியன் னையின் பெயரால் கட்டப்பட்ட

தேவாலயத்தில் அரசரும் பல இன மக்களும் பெருந் தொகையில் கூடியிருக்க மிக மரியாதையுடன் நல்லடக் கம் செய்யப்பட்டது.

1995ம் ஆண்டு தைத் திங்கள் 21ம் நாள் அன்றைய திருத் தந்தையும் இன்றைய புனிதருமான இரண்டாம் யோன் பவுலின் இலங்கை வருகையின் போது அருட்பணி யோசவாஸ் முத்திப்பேறு பெற்ற நிலைக்கு உயர்த்தப் பட்டார். 2015ம் ஆண்டு தைத் திங்கள் 14ம் நாள் திருத்தந்தை பிரான்சிசின் இலங்கை வருகையின் போது முத்திப்பேறு பெற்ற யோசவாஸ் புனித நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார்.

புனிதரின் படத்தில் காணும் ஆயருக்குரிய தொப்பி செங் கோல் குரியன் சந்திரன் கூறுவது: புனித யோசவாஸ் இலங்கையில் பணி புரிந்த காலத்தில் அவரை ஆயராக திரு நிலைப்படுத்த ஏற்பாடு கள் மேற் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அவர் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. மேலும் அவர் இரவு பகல் என்று பாராமல் பகலின் கடும் வெயிலிலும் இரவின் நிலவினிலும் கால் நடையாகக் காதவழி தூரம் சென்று மறைப்பணி புரிந்தார்.

அன்று இலங்கையின் அப்போஸ்தலர் என அழைக்கப்பட்டவர் இன்று இலங்கையின் முதல் புனிதர் என அழைக்கப்படுகின்றார்.

<<<<◇>>>

தடைக்கற்கள் புனிதர் வாழ்க்கையில் யாக்கற்களாக...

அருட்பணி ச.வி.ப. மங்களராஜா

நாம் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றுவதற்குத் திட்டமிட்டு முன்னகர்ந்து செல்லும் போது சிலவேளைகளில் பெரும் முட்டுக்கட்டைகள் ஏற்படுவதுமண்டு. நல்லதொரு குறிக்கோளை அடைவதற்குப் போட்ட திட்டங்கள் இப்படியாகத் தடைப்பட்டுவிட்டனவே என்று ஏமாற்றமடைவதுண்டு. சிலசந்தரப்பங்களில் இறைவன் ஏன் இப்படியான நல்லதிட்டத்தை முன்னகரவிடாமல் தடுக்கின்றார் என்று எமது இறைநம்பிக்கைகளில் தளர்ச்சியடைவதுமண்டு. இப்படியாகத் திட்டங்கள் துண்டுதுண்டாகத் தவிடுபொடியாகும் வேளையிலும் உடைந்த துண்டுகளிலிருந்து ஒரு ஒளிக்கீற்று தென்பட்டு ஏற்கனவே திட்டமிட்ட குறிக்கோளைவிடச் சிறந்ததொரு குறிக்கோளை அடைய வழியொன்று பிறக்க இறைவனின் பராமரிப்பு எம்மை வழிநடத்துவதையும் உணரலாம். இதற்குத் திருவிவிலியத்திலும் புனிதர்களின் வரலாற்றிலும் குறிப்பாக எங்கள் நாட்டின் பாதுகாவலரும் விரைவில் புனிதர் நிலைக்கு உயர்த்துப்படவிருக்கும் அருளாளர் யோசப்வாஸ் அடிகளாருடைய வாழ்விலும் நிறைய உதாரணங்கள் உண்டு.

திருவிவிலியத்தில்

தாவீது அரசனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போது ஆண்டவர் இறைவாக்கினர் சாமுவேல் வழியாகக் கூறிய “மனிதர் பார்ப்பதுபோல் நான் பார்ப்பதில்லை” (சாமுவேல். 16:16) என்ற வார்த்தைகள் கடவுளுடைய செயற்பாடுகள் மனிதனால் புரிந்து கொள்ளப்பட்டமுடியாமலும் சிலவேளைகளில் மனிதருக்கு விசித்திரமானவையாக இருந்தாலும் எவ்வாறு தூரநோக்கில் அவை பயனுள்ளவையாக இருக்கின்றன என்பதையும் பல நிகழ்வுகள் காட்டுகின்றன. ஆதியாகமத்தில் யோசேப்பு அடிமையாக விற்கப்பட்டமையும் (ஆதி. 27) பின்னர் அவர் அதிகாரம் பெற்று தனது சகோதரருடனும் தந்தையுடனும் இணைவது (ஆதி. 41-46) ஆகிய நிகழ்வுகள் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துயர நிகழ்வுகளுடாகக் கடவுளின் திட்டம் எவ்வாறு முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது என்பதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணம்.

புனிதர்கள் வாழ்வில்

சில புனிதர்களது வாழ்விலும் அவர்கள் திட்டமிட்டதற்கு மாறாக ஏற்பட்ட திருப்பங்களினால் அவர்கள் ஏமாற்றமடைந்ததாக உணர்ந்தாலும் திசீர் மாற்றத்தால் ஏற்பட்ட புதிய வாழ்க்கை முறையில் அவர்களது இறைநம்பிக்கையால் வியத்தகு செயல்கள் நிகழ்ந்தமையை அவதானிக்கலாம். உலகனைத்திலும் குறிப்பாக நமது நாட்டிலும் பிரபல்யமான புனித பதுவை அந்தோனியாருடைய (1195-1234) வாழ்க்கை இதற்குச் சிறந்ததொரு எடுத்துக்காட்டு போர்த்துக்கல்லின் லிஸ்பன் நகரில் பிறந்த இவர் முதலில் ஒரு அகுஸ்தீனிய சபைத் துறவியாகத்தான் தமது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். ஒரு தடவை வட ஆபிரிக்காவின் மொஹாக்கோ. எனும் இடத்தில் மறைப்பணியாற்றி மறைசாட்சிகளாக உயிர் துறந்த சில பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவிகளுடைய உடல் எச்சங்கள் பவனியாக நகர் வீதிகள் வழியாக ஆடம்பர பவனியாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டதை இளம் துறவியாகிய துந்தோனியார் அவதானித்தார். அப்போதே தானும் ஒரு மறைசாட்சியாகக் கிறிஸ்துவுக்காகத் தமது உயிரைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்றும் அதற்குரிய ஒரே வழி தானும்

பிரான்சிஸ்கன் சபையில் சேர வேண்டுமென்றும் அவ்வாறு சேர்த்தால் தான் வட ஆபிரிக்காவிற்கு ஒரு மறைப்பணியாளராகச் செல்ல முடியும் என்றும் கருதி பிரான்சிஸ்கன் துறவுற சபையில் இணைந்து கொண்டார். மறைசாட்சியாவதற்கென மறைப்பணியாளராக ஆபிரிக்காவிற்குப் பயணம் மேற்கொள்ள வாய்ப்பும் அவருக்குக் கிடைத்தது. ஆனால் கடும் சுகவீனம் காரணமாக மறைப்பணியாற்ற முடியாமல் திரும்பி வர நேர்ந்தது. மறைசாட்சியாவது என்ற திட்டம் கானல் நீரானது. திரும்பி வரும்போது கடும் புயல் காற்றுக் காரணமாக இவர் பயணித்த கப்பல் போர்த்துக்கல் செல்வதற்குப் பதிலாக தெற்கு இத்தாலியில் உள்ள சிசிலித்தீவில் கரையொதுங்கியது. அங்கிருந்து அசிசி நகர் சென்று பின்னர் போர்வி எனும் இடத்தில் நடந்த குருப்பட்ட நிகழ்வின் போது தற்செயலாக இவர் மறையுரை வழங்க அழைக்கப்பட்டதிலிருந்து தலைசிறந்த மறையுரைஞராக அங்கீரிக்கப்பட்டமையும் பின்னர் பதுவை நகரிலும் சுற்றுப்புறத்திலும் குறுகிய காலத்தில் தமது மறையுரைகளாலும் புனித வாழ்வாலும் பல நூற்றுக்கணக்கான பாவிகளை மனம் திருப்பியதும் பல பேதகக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றியோரைச் சரியான திருச்சபையின் படிப்பினைகளை ஏற்கச் செய்தமையும் வரலாற்று உண்மைகள். இவ்வாறாக மறைசாட்சியாக விரும்பியவர் இறைவனின் வியத்தகு செயலால் மறையுரைஞராக அரும்பணியாற்றி புனிதரானார்.

இலங்கையின் அப்போஸ்தலராகிய அருளாளர் யோசப்வாஸினுடைய வாழ்க்கையிலும் அவர் தமக்கென்று சில செயல்திட்டங்களை வகுத்திருந்தாலும் தடைகள் பல அவ்வப்போது குறுக்கீடு செய்த வண்ணமிருந்தன. எனினும் அவர் இறை பராமரிப்புக்கு முன்னுரிமை கொடுத்துச் செயல்பட்டமைக்குச் சான்றாக நிறைய நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன.

இலங்கைக்கு அழைப்பு

1676ம் ஆண்டு யோசவ்வாஸ் அடிகள் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். அத்தடன் அவருக்கு மறையுரையாற்றவும் பாவசங்கீர்த்தனம் கேட்கவும் அதிகாரமும் வழங்கப்பட்டது. கோவாவில் அந்தாட்களில் புதிதாகக் குருப்பட்டம் பெறுகிறவர்களுக்குப் பங்கு மேய்ப்புப் பணிப் பொறுப்பு உடனடியாக வழங்கப்படுவதில்லை. சிலவேளைகள் அங்கு குருக்கள் பலர் இருந்தமையால் புதிய குருக்கள் நீண்ட காலம் பணிப்பொறுப்புக்கள் எதுவுமின்றி இருக்க வேண்டியிருந்தது. மேய்ப்புப்பணிப் பொறுப்பெதுவுமின்றி சோம்பியிருப்பதை வாஸ் அடிகள் விரும்பவேயில்லை. எனவே அவர் தாம் பிறந்த ஊராகிய சங்குவாலிக்கு வந்தார். அவ்வூர்ப் பங்குக் குருவுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் உதவலாம் என்று அங்கு சென்றார். அங்கு குருத்துவ அழைத்தலைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பையன்களுக்கு லத்தீன் கற்பித்தார் அவரது மாணவர்களுள் ஒருவர் யோசப் கார்வாலோ எனும் அவரது மருகன். இவர் பின்னர் குருவாகி இலங்கைக்கு அவரது உதவி புரிய வந்தவராவார். இதுபோன்ற கற்பித்தல் பணிகள் பயனுள்ளவையாக இருந்தாலும் யோசவ்வாஸ் அடிகளாரின் ஆண்மதாகத்தை முழுமையாக நிறைவ செய்வதாக இருக்கவில்லை.

இந்தாட்களில் தாரகிழக்கில் உள்ள போர்த்துக்கேய ஆட்சிப் பகுதிகளில் ஒன்றாகிய மக்காவோவிற்கு பணிநிமித்தமான தரிசிப்பை முடித்துக் கொண்டு வந்த கோவா பேராலய பிரதம குருவானவர்களுள் ஒருவரை வாஸ் அடிகளார் சந்தித்தார். இவர் பயணித்த கப்பல் புயல் காற்று காரணமாக கொழும்புத்துறைமுகத்தில் சுற்றுத்

தரித்து நிற்க வேண்டியேற்பட்டது. அப்போது கொழும்பில் இருந்த கத்தோலிக்கர் சிலர் கப்பலில் ஒரு கத்தோலிக்க குருவும் உள்ளார் என்பதை கேள்வியற்றதும் உடன் கப்பலுக்குள் வந்து தமது ஆன்மீகத் தேவைகளை நிறைவு செய்ததுடன் இலங்கைத் தீவில் அப்போது பல வருடங்களாக கத்தோலிக்கர் திருவருடசாதனங்கள் இன்றி இருக்கும் பெரும் குறையை விளக்கிக் கூறினார். பரிதாபத்துக்குரிய இலங்கைக் கத்தோலிக்கரது நிலை வாஸ் அடிகளாரது உள்ளத்தில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மறுபக்கத்தில் தாம் இங்கு ‘பணியின்றி’ இருக்கும் நிலைமை ஆயனின்றி ஆடுகளாக இருந்த இலங்கைக் கத்தோலிக்கர் மத்தியில் பணி செய்யச் செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது.

இலங்கைப் பணிக்கான ஆயத்தம்

இலங்கைக்குச் சென்று மறைப்பணி புரிவதில் உள்ள ஆபத்துக்களை முழுமையாக உணராவிட்டாலும் நீண்ட செபத்தின் பின்னும் முத்த குருக்கள் சிலரின் ஆலோசனையுடனும் இலங்கைக்கு மறைப்பணியாற்றச் செல்ல வேண்டுமென்று ஆர்வம் மேலும் உறுதியடைந்தது. இந்த ஆபத்து நிறைந்த பணிக்குத் துணையாக வேறு எந்தக் குருக்களும் முன்வராத நிலையில் தாமே தனியாக அப் பணிக்குச் செல்லத் தீர்மாணித்தார். அந்நேரத்தில் கோவா பேராயரின் பதவி காலியாக இருந்தமையால் மறை மாவட்ட உயர் நிர்வாக சபையிடம் சென்று இலங்கைக்குத் தாம் மறைப்பணியாளராகச் செல்லத் தமக்கிருந்த விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். வாஸ் அடிகள் இவ்வாறு பணியாற்ற முன்வந்தமை நிர்வாக சபைக்கு மகிழ்ச்சியளித்தது. அவர்களது மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் ஆபத்து நிறைந்த இலங்கை மறைப்பணிக்கு ஒருவர் முன்வந்தமையல்ல. மாறாக அந்நேரத்தில் பல பிரச்சினைகள் நிறைந்த கன்னரா மறைத்தளத்தில் பணியாற்ற மறைப்பணியாளர் யாராவது கிடைக்க மாட்டார்களா என்று தாம் எதிர்பார்த்த நேரத்தில் வாஸ் அடிகள் ஏதோ ஒரு இடத்திற்கு மறைப்பணியாற்ற முன் வந்தமையால் அவரை கன்னராவுக்கு அனுப்பலாம் என்று கருதியமையால் தான். எனவே கோவா பேராயரின் கன்னராவுக்கான பிரதிநிதியாக வாஸ் அடிகள் அங்கு செல்ல பணிக்கப்பட்டார். இப்பணிப்புரை வாஸ் அடிகளாரின் உத்தேச இலங்கைப் பணிப்பயணத்தில் ஒரு முட்டுக்கட்டையாக உணரப்பட்டது. இப்படியான இக்கட்டான சந்தர்ப்பங்களில் வாஸ் அடிகள் வழமையாகச் செய்வது போல தனது ஆன்ம குருவின் ஆலோசனையை நாடினார். தூரநோக்குடைய அவரது ஆன்மீகக் குரு இப்பணிப்புரையை ஏற்கும்படி வாஸ் அடிகளிடம் கூறினார். கன்னராப்பிரதேசம் அப்போது கொழும்பிலிருந்து நிர்வகிக்கும் ஒல்லாந்தருடைய ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. எனவே கன்னரா சென்று பணியாற்றுவதால் இலங்கைக்குள் பாதுகாப்புடன் நுழைவதற்கான வழிமுறையை வகுக்கலாம் என்று வாஸ் அடிகளுக்கு உணர்த்தப்பட்டது. இந்த எதிர்பார்ப்பு வீண்போகவில்லை. கன்னராவில் பணியாற்றியபோது பிற்காலத்தில் பயன்தரக்கூடிய மிகச்சிறந்த மேய்ப்புணி அனுபவத்தைப் பெற்றதுடன் அங்கிருந்த போது மங்கஸுரிலிருந்து கொண்டு கன்னராவை நிர்வகித்த ஒல்லாந்த அரசு அலுவலர்களைப் பற்றி அறியக்கூடியதாயும் இலங்கைக்குப் பாதுகாப்பாக ஒரு கத்தோலிக்க குரு செல்வதற்கான வழிவகைகளையும் ஆஜாயக்கூடிய தாயுமிருந்தது.

மீண்டும் ஒரு தடையும் முன்னோக்கிய நகர்வும்

கன்னராவில் மிகச்சிறப்பாகப் பணியாற்றிய பின் 1684ல் கோவா திரும்பிய போது அடிகளாருக்குப் பெரும் ஏமாற்றம் காத்திருந்தது. கோவா உயர் மறைமாவட்ட நிர்வாக சபையிடமிருந்து அடிகளாருக்குச் சிறப்பான வரவேற்புக் கிடைக்கவில்லை. அங்கு நிலவியிருந்த தரு ஆட்சியதிகார சர்ச்சையை வாஸ் அடிகளார் சமரசத்திற்குக் கொண்டு வந்த விதத்தையும் கோவாப் பேராயர் 31.01.1684 திங்கள் இறந்த போது வாஸ் அடிகள் அவசராமாகத் திரும்பி வந்தமையும் நிர்வாக சபை விரும்பவில்லை. எனவே அடிகள் முன்னரைப் போல குருத்துவப்பணிப் பொறுப்பெதுவும் வழங்கப்படாத நிலையில் இருக்க வேண்டியிருந்தது.

இந்நிலையில் இலங்கை செல்லும் திட்டங்களைப் பற்றிச் சிந்தித்து எதிர்பார்ப்புடனிருந்த வேளையில் இரு போர்த்துக்கேய மொழி பேசும் மறையுரையாற்றும் துறவு சபையொன்றைச் சேர்ந்த குருக்கள் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தனர். இவர்கள் மகாஞானொடுக்க மறையுரைகள் வழங்கும் போது அவற்றை கொங்கணி மொழியில் மொழிபெயர்க்க வாஸ் அடிகளாரின் உதவியை நாடினர். முன்னதாக பேராயரின் பிரதிநிதியாகப் பல குருக்களுக்குப் பொறுப்பான நிலையில் பணிபுரிந்து வந்த வாஸ் அடிகளார் தற்போது தாழ்ச்சியிடன் இரண்டு மகாஞானொடுக்க போதகர்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பாளராக மட்டும் பணிபுரிய இணங்கினார்.

புனிதத்துவம் பெரிய பெரிய காரியங்கள் செய்வதில் தங்கியிருப்பதில்லை. அது சின்னஞ் சிறு விடயங்களையும் பெரிய மனதுடன் மகிழ்வுடன் செய்வதில் தங்கியுள்ளது. வாஸ் அடிகள் இங்கு மொழிபெயர்ப்பாளராக ஆற்றிய பணி இக்கூற்றை உறுதிப்படுத்துகின்றது. அவ்விடத்து இறை மக்கள் மட்டுமென்றி அவ்விரு மறையுரைஞர்களும் அவரது சிறப்பான பணியாலும் அதற்கும் மேலாக அவரது புனிதமான வாழ்க்கையாலும் கவரப்பட்டனர். இந் நாட்களில் வாஸ் அடிகள் கொங்கணி மொழியில் திருச்சிலிலுவைப் பாதைத் தியாங்கள் என்ற தொகுப்பை ஆக்கினார். பின்னர் இலங்கையில் இதனைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். இப்பணி வாஸ் அடிகளாரின் தாழ்ச்சி எனும் புண்ணியத்தை நன்கு புடமிடப்பட்டது. இலங்கையில் அடிகளாரின் பணி வெற்றிகரமாக நீடித்து நிற்க ஏற்ற அடித்தளத்தை இப்பணி இட்டதெனலாம். இந்தப் பணியில் ஈடுபட்ட போதுதான் ஒரு குழுமாக துறவு வாழ்க்கை வாழத் தீர்மானித்த ஒரு மறைமாவட்ட குருக்களின் அமைப்பையும் வாஸ் அடிகள் சந்திக்க நேர்ந்தது. பிற்காலத்தில் இந்த அமைப்புத்தான் வாஸ் அடிகள் இலங்கையில் ஆரம்பித்த பணியை 200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக முன்னெடுத்துச் சென்றது.

வாஸ் அடிகள் ஒரு தனிமனிதராகவும் அவரது இலங்கை மறைப்பணித் திட்டம் அவருடைய தனிப்பட்ட திட்டமாக மட்டுமே இருந்தது. இத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தக்கை கொடுத்துதவும் படி அவர் தொடர்பு கொண்டகுழுக்களிடமிருந்து எதுவித ஆதரவும் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனவே ஒருவேளை அவர் ஒரு தனிமனிதராக அங்கு சென்று பணியாற்றி சிலவேளை அரும்பெரும் பணியாற்றக் கூடியதாயிருந்தாலும் அவருடைய காலத்திற்குப் பின் அப்பணியை முன்னெடுத்துச் செல்ல ஒருவருமில்லாது அம்மறைப்பணி அத்துடன் நின்றுவிட்டிருக்கும். இக்கட்டான இந்நிலையிலிருந்து பணியில் ஒரு தொடர்ச்சியை ஏற்படுத்த ஒரேயொரு வழி இருந்தது. அதன்படி அவர் ஒரு துறவற சபையில் சேரவேண்டும். பின் அச் சபையின்

உறுப்பினராகஇலங்கை செல்ல வேண்டும். அப்போது தான் அச்சபை மேலும் மறைப்பணியாளரை வாஸ் அடிகளாருக்கு உதவியாகவும் அவருக்குப் பின்னும் அப்பணி தொடர மேலும் மறைப்பணியாளரை அனுப்பவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இதனால் தான் ஆபத்து நிறைந்த இலங்கைப் பணியில் ஒரு தொடர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தலாம். ஆனால் அந் நாட்களில் இந்தியாவில் இருந்த துறவற சபைகள் சுதேச இந்தியர்களைத் தமது உறுப்பினராக ஏற்றுக் கொள்ளத் துவங்கவில்லை.

அந் நாட்களில் கோவாவில் பாஸ்குவால் டி கொஸ்தா ஜெரமியாஸ் எனும் பக்தியுள்ள ஒரு வயதான குரு இருந்தார். இவர் நற்செய்தி அறநெறிகளைப் பிரமாணிக்கமாகக் கடைப்பிடித்து வாழ ஒரு துறவற சபையில் இணைந்து வாழுத் தணியாத ஆவல் கொண்டிருந்தார். அந் நாட்களில் இந்தியர்கள் துறவற சபைகளில் இணைக்கப்பட முடியாத நிலையிலிருந்ததால் இவர் ஒரு துணிச்சலான நடவடிக்கையாகத் தாமே ஒரு துறவற சபையை ஆரம்பிக்க முடிவெடுத்தார். அவ்வாறே ஒரு துறவற சபையை ஆரம்பித்து, இன்னும் மூவரையும் அதில் உறுப்பினராக இணைத்துக் கொண்டார். இச்சபையின் ஆரம்பம் மிகவும் கடினமானதாகவும், எனிமையானதுமாயிருந்தது. இச் சபையின் அரம்ப உறுப்பினராக மூன்று மறைமாவட்டக் குருக்களும் உபதியாககோன் நிலையிலிருந்த ஒருவரும் உலக சந்திகளிலிருந்து விலகி சபைக்கென்று அங்கீராம் பெறாத நிலையிலும் நற்செய்தி அறநெறிகளைப் பிரமாணிக்கமாகக் கடைப்பிடித்து ஒரு துறவற சமூகமாக வாழுத்துவங்கினர்.

இறை பராமரிப்பினால் முன்னர் மகாஞானொடுக்கத்தின் போது மொழி பெயர்ப்பாளராக வாஸ் அடிகள் பணியாற்றிய போது இந்த சபையைத்தான் வாஸ் அடிகள் சந்திக்க நேர்ந்தது. இந்த அமைப்பினாடாகத்தான் இறைவன் கரம் செயல்பட்டது அத்துடன் இலங்கைத் திருச்சபையின் இருப்பும், வளர்ச்சியும் இந்த சபையில் தான் தங்கியிருந்தது.

ஏற்கனவே வாஸ் அடிகளாரைப் பற்றி மேலோட்டமாக அறிந்திருந்த இந்த புதிய துறவற சபையினர் அவர் இச்சபையில் சேர்ந்த சில நாட்களிலேயே அவரது புனித வாழ்வையும் ஆன்மீக தாகத்தையும் பற்றி நன்கு அறிந்து கொண்டனர். தமது வயது முதிர்ச்சி காரணமாக பாஸ்குவால் அடிகள் வாஸ் அடிகளாரைச் சபையின் முதல்வராகும் படி பரிந்துறர்த்ததன் படி முதல்வர் பொறுப்பை அவர் ஏற்கவேண்டியதாயிற்று. வாஸ் அடிகளும் துரிதமாகச் செயல்பட்டு இச்சபை ஆன்மீகத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் தனது சொந்தக் காலிலேயே நிற்கச் செய்வதில் வெற்றி கண்டார். ஆறு மாதங்கள் செல்ல இச்சபை புனித பிலிப்பு நேரியாரின் தியான சம்பிரதாய (ஓர்ட்டோரியன்) சபையின் ஒரு இணை சபையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு தனது உள்ளத்தில் உள்ள இலங்கை மறைப்பணியை மேற்கொண்டு செல்ல இச்சபை பக்க பலமாக இருக்கும் என்பதை உறுதி செய்து கொண்டார். அதன்பின் தனது இறுதிப் பயண இலக்கு எது என்று வெளிப்படுத்தாது தனக்குத் துணையாக போல் டி சூசா அடிகளாரையும், ஸ்ரீபன் சீக்குவேரா எனும் அருட்சகோதரரையும் தனது குடும்பத்தின் பிரமாணிக்கமுள்ள பணியாளனாகிய யோண் என்பவரையும் அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டார்.

பணிக்கு உதவ வந்தவர்கள் பின்வாங்கல் - அதனால் ஏற்பட்ட நன்மை

வாஸ் அடிகளும் மற்ற மூவரும் கன்னரா பகுதியூடாகப் பயணித்தார்கள். அங்கு இவர்கள் ஆறுமாதமளவில் பல்வேறு இடங்களில் மறைப்பணியாற்றிக் கொண்டு சென்றனர். இறுதியில் தெல்லிச்சேரி எனும் இடத்தில் தான் தமது பயணத்தின் இறுதி இலக்கு எது என்பதை வாஸ் அடிகள் மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியபோது அவர் ஏமாற்றத்தை எதிர்கொண்டார். இரு மறைப்பணியாளரும் ஆபத்து நிறைந்த இலங்கைப் பணிக்கு தாம் தயாரில்லையென்று கூறி பின்வாங்கி தம் சொந்த இடம் திரும்பினர். வாஸ் அடிகளோ தாம் முன்வைத்த காலைப் பின் வைக்க விரும்பவில்லை. தமது பிரமாணிக்கமுள்ள ஊழியன் யோனுடன் பயணத்தைத் தொடரலானார். இந்திக்குஷ் வாஸ் அடிகளுக்கு அப்போதைக்குப் பெரும்பின்னடைவாகவும், ஏமாற்றமாகவும் இருந்தாலும் பின் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளைப் பார்க்கும் போது இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே எனவும் இதிலும் இறை பாரமரிப்பு இருந்தமையையும் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. நான்கு பேர் கொண்ட ஒரு பெரிய குழு ஒல்லாந்தருடைய பல்வேறு இடங்களில் உள்ள நுழைவாயில்களில் இருந்த கடுமையான பரிசோதனைகளைத் தாண்டி செல்வது மிகவும் சிரமமாக இருந்திருக்கும். அத்துடன் அவர்கள் யார் என்பதும், பயணநோக்கம் என்பனவும் வெளிவந்திருக்கக் கூடிய ஆபத்தும் அதிகமாக இருந்திருக்கும் என்பதையும் உணர்க்கூடியதாக இருந்தது. வாஸ் அடிகளும் யோனும் ஆபத்து நிறைந்த ஒல்லாந்தருடைய பயணச் சோதனைக்கெடுபிடிகளூடாகச் சுலபமாகச் செல்லக் கூடியதாயிருந்தது. மூன்று மறைப்பணியாளரும் கைது செய்யப்பட்டு மறியலில் அடைக்கப்படுவதை அல்லது நாடுகடத்தப்படுவதை விட வாஸ் அடிகளும் ஜோனும் இலங்கைக்குள் செல்லக்கூடியதாக இருந்தமை உண்மையில் இறைப்ராமரிப்புத்தான்

யாழ்பாணத்தில் சோதனைகளும் தடைகளும் மறைப்பணிக்கு அடித்தளங்களாக

சாதாரண காலநிலை நிலவும் நாட்களில் தூத்துக்குடியில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் வருவதற்கான பயண நேரம் அந்நாட்களில் மூன்று அல்லது நான்கு நாட்கள் மட்டுமே. ஆனால் எதிர்பாராதவிதமாக வீசிய புயற்காற்றினால் அவர்கள் பயணித்த கப்பல்கள் பலநாட்கள் கடவில் அலைக்கழிக்கப்பட்டது. குடிதண்ணீர் உட்பட அவர்கள் வசமிருந்த உணவுப்பொருட்கள் எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டன. பயணம் ஆரம்பித்து இருபது நாட்களுக்குப் பின் பசியாலும் களைப்பாலும் சோர்த்தவர்களாக யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பதிலாக அவர்களது கப்பல் மன்னார் சென்றுடைந்தது.

மன்னாரில் இந்தக் கப்பல் வந்து சேர்ந்தது தற்செயலாக நடந்தது ஒன்றாக இருந்தாலும் இதில் பயணித்தவர்கள் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் பலவீணமடைந்து சோர்வற்ற நிலையிலிருந்தமையாலும் மன்னாரில் நிலைகொண்டிருந்த ஒல்லாந்த அதிகாரிகள் இவ்விருவரையும் தமது பிரதேசத்திற்கு ‘வர உரிமையில்லாத குடியேறிகள்’ என்று சந்தேகிக்கவில்லை. எனவே இந்தக் கடற்கொந்தளிப்பும் இவ்விருவருடைய அவல நிலையும் இறைவன் இவர்களுக் வழங்கிய ஒரு பாதுகாப்பு அரண்போலவே இருந்தது.

உடல்நிலை ஓரளவு தென்படைவதற்கு மன்னாரில் இவர்கள் சிலநாள் தங்க வேண்டியயிருந்தது. இவர்கள் கொண்டுவந்த உணவுப்பொருட்களெல்லாம் தீர்ந்துவிட்ட படியால் வீடுவீடாகச் சென்று பிச்சையெடுத்துண்ண வேண்டியிருந்தது. பின்னர் இவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தனர். இவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்த போது இலங்கையில்

வேறு ஒரு துறையில் இருந்து வந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டமையால் ஒல்லாந்தர் இவர்களை தீவிர பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தவில்லை.

இவர்கள் எவ்வளவுக்கு உடல் இளைப்பு, பசி, நோய்கள் ஆகியவற்றை அனுபவித்தார்களோ அவ்வளவிற்கு இவர்களுடைய ஆளடையாளங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்கள் குறைந்திருந்தன. இவர்களுடைய அவலங்கள் குறைவதாக தென்படவில்லை. வாரக்கணக்கில் போதிய உணவுவின்றியும் பட்டினியாயும் இருந்தமை, முறையான தங்குமிடவசதிகளின்மை, உடல் வருத்தம் தரும் பயணங்கள் ஆகியவை ஒரு கட்டத்திற்கப்பால் இவர்களை இயங்கவிடமல் தடுத்தன எனலாம். ஏற்கெனவே வாஸ் அடிகள் ஒரு திட்காத்திரமான உடல் வாகுடையவர் என்று சொல்லமுடியாது. எனவே அவர் அந்நாட்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் எல்லோர்கும் அஞ்சும் ஒரு வியாதியாகிய வயிற்றுப்போக்கிற்கு (வாந்திபேதி) ஆளானார். சில நாட்களின் பின் அவரது ஊழியனாகிய யோணும் அதே நோய்களாகி அவருக்கருகிலிலேயே படுத்திருக்க வேண்டியேற்பட்டது. பலவீனமடைந்து எழுந்து நடமாட முடியாதிருந்த இவ்விருவரது பரிதாபக் காட்சியைப்பார்த்த இரக்க உள்ளம் கொண்ட ஒரு பெண்மணி இவர்களுக்கு அவ்வப்போது அரிசிக்கங்கூசி கொண்டு வந்த கொடுத்து வந்தாள். இதனால் இவர்கள் ஓரளவு நலம்பெற்றுத் தென்படைந்து எழுந்து நடமாடக்கூடிய நிலைக்கு வந்தார்கள். இவ்விருவரும் இந்தியாவிலிருந்து பிழைப்புத் தேடி யாழ்ப்பாணம் வந்து கூவித் தொழிலாளிகளாக வேடமிட்டு வந்தவர்கள் இப்போது எதுவித நாதியுமற்ற பிச்சைக்காரராக மாறினார்கள். யாழ் குடாநாட்டில் உடல் நலமுள்ளவர்களாக இடத்துக்கிடம் வேலை தேடி அலைபவர்களிலும் பார்க்க பிச்சைக்காரராகத் திரிந்ததால் இவர்கள் மீது ஒல்லாந்த அதிகாரிகளது சந்தேகப் பார்வை இவர்கள் மீது பதியவில்லை. வாஸ்அடிகள் வீடு வீடாகச் சென்று பிச்சையெடுத்தமை கடுமையான வயிற்றுப்போக்கால் படுக்கையை விட்டு எழுமுடியாதிருந்தமை ஆகிய அனுபவங்கள் மிகவும் உள்ததிற்கும் உடலுக்கும் வேதனை தரும் அனுபவங்களாக இருந்தாலும் பிற்காலத்தில் இவரது பணிக்கு குறிப்பாக கண்டியில் கொள்ளின நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியில் அயாராது துணிவுடன் பணி புரிய வேண்டிய தாயாரிப்பாக அமைந்தது.

கிறிஸ்மஸ் குரு வேட்டையும், பணி விரிவடைதலும்

கத்தோலிக்கரது முகபாவங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அவதானிக்குமுகமாக கழுத்தில் செபமாலை அணிந்தவராக பிச்சையெடுத்து வந்தார். இதனால் சிலவேளைகளில் கல்வினிஸ்டுகளின் வீடுகளில் ஏளனம் செய்யப்பட்டும் வந்தார். ஆனால் இவ்வழிமுறையால் கத்தோலிக்கர் வாழும் வீடுகளை அடிகளாரால் கண்டு பிடிக்க முடிந்தது. ஒரு வீட்டில் கத்தோலிக்கர் வாழ்கின்றனர் என்று நன்கு உறுதிப்படுத்தியின் அவ்வீட்டாருக்கு வாஸ் அடிகள் தாம் ஒரு கத்தோலிக்க குரு என்பதை வெளிப்படுத்தினார். கத்தோலிக்க குடும்பங்கள் மத்தியில் தமது ஒரு குரு தம் மத்தியில் வந்துள்ளார் என்ற செய்தி பரவவே அடிகளின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும் பொறுப்பை அவர்கள் மேற்கொண்டனர். குடாநாட்டில் சிலலாலை எனும் ஊர் அனேகமாக முழுமையாக கத்தோலிக்கரைக் கொண்ட ஊராகவும், சிறிது ஒதுக்குப் புறமாக அமைந்த ஊராகவும், ஒழுங்கைகளும் குறுக்க வீதிகளும் நிறைந்து காணப்பட்டதால் புதிதாக வரும் ஒருவர் ஒரு வீட்டைக்கண்டு பிடிக்க மிகுந்த சிரமப்படும் சூழ்நிலை இருந்தமையாலும் இந்த ஊர் வாஸ் அடிகள் தங்கியிருக்க ஏற்ற ஊராக கத்தோலிக்கப் பெரியவர்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அங்கிருந்து இரவேளைகளில் குடாநாட்டின்

பல்வேறு பகுதிகளில் மறைமுகமாக வாழ்ந்த கத்தோலிக்க சமூகங்களைத் தரிசிக்கவும் அவர்களது ஆண்மீகத் தேவைகளைக் கவனிக்கவும் திருப்பலியோப்புக்கொடுக்கவும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். இவ்வாறாக இரண்டு வருடப்பணியினால் யாழ் குடாநாட்டில் மறைமுகமாக நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த கத்தோலிக்க சமய மறுமலர்ச்சி சிறுகச் சிறுக வெளியேயும் தெரியத் தொடங்கியது. ஒல்லாந்த அதிகாரிகளும் இந்தக் கத்தோலிக்கப் புத்தெழுச்சியை அவதானிக்கத் தவறவில்லை. இதன் பின்னணியில் குருக்கள் சிலராவது இரகசியமாக வந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று சந்தேகித்தனர். அதே வேளையில் வாஸ்அடிகள் திட்டமிட்ட இலங்கைப் பணியில் இன்னும் நீண்ட தூரம் செல்ல வேண்டியிருந்தது. யாழ்ப்பாணக்குடாநாடு தவிர்ந்த நாட்டின் எஞ்சிய பகுதிகளிலும் பெரும் எண்ணிக்கையான கத்தோலிக்கர் குருக்களின்றி, ஆண்மீக கவனிப்பின்றி திருவருட்சாதனங்களின்றி 33 வருடங்களுக்கு மேலாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து மற்றப்பகுதிகளுக்கும் வாஸ்அடிகளாரின் பணி கிடைக்கச் செய்ய ஒரு அதிரடியான நிகழ்வின் வழியாக இறைப்பாராமரிப்பு செயல்பட்டது. இந்நிகழ்வு குடாநாட்டில் வாஸ்அடிகளின் பணிக்கு ஒருபின்னடைவு பொலத் தென்பட்டாலும் இதன் போது குடாநாட்டின் முக்கியமான பொது நிலையினர் சிலர் தமது விகவாசத்தைக் காக்க மறைசாட்சிகளானமை அவர்களின் முதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியது. அத்துடன் வாஸ்அடிகள் தற்போது நாட்டின் மற்றப் பகுதிகளுக்கும் செல்லலாம் என்பதற்குப் பச்சைக் கொடி காட்டியது.

இந்நிகழ்வு 1689ம் ஆண்டு கிறிஸ்மஸ் தினத்தன்று அரங்கேறியது. கத்தோலிக்க சமயத்தை பூண்டோடழிக்க வேண்டுமென்று கங்கணங்கட்டிக் கொண்டிருந்த ஹென்றிக் அட்ரியன் வான் என்பவன் தான் அந்நாட்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒல்லாந்த ஆளுநராக இருந்தான். கத்தோலிக்க சமயப் புத்தெழுச்சிக்குக் காரணமாக இருந்துவரும் குருவானவர் பற்றித் தகவல் தருவோருக்குத் தகுந்த சன்மானம் வழங்கப்படும் என்று இவன் பிரகடனம் செய்தான். சில்லாலையிலிருந்தே ஒருவன் வாஸ் அடிகளாரின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டி கிறிஸ்மஸ் நள்ளிரவுத் திருப்பலிகள் நடைபெறவிருந்த மூன்று இடங்கள், நேரங்கள் பற்றிய தகவல்களை ஒல்லாந்த அதிகாரிகளுக்கறிவித்தான். எப்படியாவது இந்தக் குருவைப் பிடித்து விட வேண்டுமென்று ஒல்லாந்த போர் வீரர்கள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்து திருப்பலி இடம் பெறவிருந்த மூன்று இடங்களையும் சுற்றி வளைத்து நின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் எல்லோரும் உள்ளுழைந்து ஆண், பெண் வயது வேறுபாடுகள் எதுவும் பாராது அத்தனை பேரையும் கைதுசெய்து கடும் தண்டனை வழங்குவதற்காக யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர். இவர்கள் மத்தியில் வாஸ் அடிகள் காணப்படாதது ஒல்லாந்த அலுவலர்களுக்குப் பெரும் ஏமாற்றமாகவும் கத்தோலிக்க சமூகத்துக்கப் பெரும் ஆறுதலாகவுமிருந்தது.

கைது செய்யப்பட்டவர்களுள் பெண்களும், சிறுவர்களும் கடும் எச்சரிக்கையின் பின் விடுவிக்கப்பட்டனர். கத்தோலிக்க சமூகத்தின் தலைவர்கள் என்று கருதப்பட்ட 8 ஆண்கள் கடும் தண்டனைக்காகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டனர். இவர்களுள் டொன் பேட்ஜோவும் அவரது நண்பராகிய மனுவல் டி சில்வாவும் அடங்கியிருந்தனர் இவர்களுள் டொன் பேட்ஜோ என்பவர் கத்தோலிக்கராகவிருந்து பின் கல்வினிச்த்தைத் தழுவி அதன்பின் வாஸ் அடிகளின் பணியின் விளைவாக மனம் மாறி கத்தோலிக்க சமயத்திற்கு திருந்திய ஊதாரி மைந்தன் போல வந்து சேர்ந்தவர். தனது முன்னைய

தவறுக்கு ஏற்ற பிராயச்சித்தம் செய்ய ஏற்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தை இவர் தேடிக்கொண்டிருந்தார். இவர்களெல்லாரும் சாட்டையெடி, கோட்டை கட்டுமானப் பணி, மற்றும் பல்வேறு பல்வேறு சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். குறிப்பாக டொன் பேட்ரோ மக்கள் மத்தியில் நன்மதிப்பும் ஒல்லாந்தர் மத்தியில் செல்வாக்குள்ளவராகவும் விளங்கியிருந்தமையாலும் தற்போது கத்தோலிக்க சமயத்தில் பிரமாணிக்கமாக இருப்பதில் உறுதியடனிருந்தமையால் கடுமையான சாட்டையெடிக்குட்படுத்தப்பட்டார். உடனடியாக இவர் இறக்கவில்லையென்றாலும் அடி உபாதைகளால் சில நாட்களில் இறந்து, மறைசாட்சியானார். தொடர்ந்து வந்த நாட்களில் ஏனையோரும் பல்வேறு சித்திரவதைக்குள்ளும் சாட்டையெடிகளுக்குமுள்ளாகி மறைசாட்சிகளாயினர்.

இந்த 1689 கிறிஸ்மஸ் குரு வேட்டை நிகழ்வுடன் வாஸ் அடிகளாரின் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டு முதற்கட்ட மறைப்பணி நிறைவுக்கு வந்தது. மறைவாக, பாதுகாப்பாக வாஸ் அடிகள் வன்னிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டதுடன் அவரது அடுத்த கட்ட மறைப்பணி இலங்கையின் பிற பகுதிகளைப்பணித்தளமாகக் கொண்டு ஆரம்பமானது.

கண்டியை மையமாகக் கொண்டு பணி விரிவடைதல்

யாழ்குடாநாட்டில் இருந்து வெளியேறிய வாஸ் அடிகள் வன்னியூடாக புத்தளம் வந்து அங்கும் கத்தோலிக்கர் அடர்த்தியாக வாழ்ந்தபடியாலும் ஏறக்குறைய அரை நூற்றாண்டளவாகக் குருக்களின்றி, குருக்களின் பணியின்றி வாழ்ந்தமையாலும் அங்கே சில வாரங்கள் பணியாற்றினார். எனினும் கண்டிக்குச் செல்வதே அவரது நோக்கமாயிருந்தது. இலங்கையின் கத்தோலிக்கரின் பெரும் எண்ணிக்கையானோர் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக்குட்பட்ட கொழும்பு, நீர்கொழும்பு, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பகுதிகளிலும் கண்டியரசனின் பகுதிகளில் ஒன்றாகிய புத்தளத்திலுமே வாழ்ந்தனர். ஒல்லாந்தர் புத்தளப் பகுதிக்கு வந்து போனாலும் அங்குள்ள கத்தோலிக்கர் கண்டி மன்னின் குடிமக்களாகக் கருதப்பட்டதால் அவர்களுக்கு மதவிடயத்தில் எதுவித நெருக்குவாரங்களும் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. அத்துடன் கண்டியரசனிடம் ஒல்லாந்தரை எதிர்க்கும் அளவிற்கு கடற்படை எதுவும் இல்லாததால் புத்தளப் பகுதியில் அவர்களது நடமாட்டத்திற்கு கண்டியரசன் தடைவிதிக்கவில்லை.

கண்டியில் கத்தோலிக்கருக்கு பூரண மதச் சுதந்திரம் இருந்தமையால் அங்கு சென்று தமது நிரந்தர வதிவிடத்தை அமைத்துக் கொண்டு பின்னர் அங்கிருந்து ஒல்லாந்தருடைய கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளுள் இரகசியமாகச் சென்று மறைப்பணியாற்றுவதும் தனது பிரசன்னம் ஒல்லாந்த அதிகாரிகளின் கவனத்திற்கு வரும் சந்தர்ப்பங்களில் உடனடியாக கண்டியரசனின் பகுதியில் உள்ள தமது இடத்துக்கு வருவதும் என்ற திட்டம் சிறந்ததென அடிகளாருக்குப்பட்டது.

கண்டி நகருள் கைதியாக வாஸ் அடிகள் - பின் விளைவுகளில் இறைப்பாரமிப்பு

வாஸ் அடிகள் கண்டி நகருள் செல்வதற்கு அந்தோனியோ சோத்தொமேயோர் எனினும் போத்துக்கேயரின் துணையோடு வந்த போது இதைக் கேள்வியுற்ற அரச மாளிகையில் பணியாற்றி வந்த நன்களார் டெலா நெறோல் எனும் கல்வினிசத்தைப் பின்பற்றி வந்த பிரெஞ்சுக்காரனின் சூழ்சியினால் சங்கிலிகளால் பினைக்கப்பட்டு ஒரு ஒற்றனாக கொண்டவரப்பட்டார். ஒரு போத்துக்கேய ஒற்றன் கத்தோலிக்க குரு

வேடமணிந்து கண்டியரசுக்குள் நுழைத்திருப்பதாக அரசனுக்கு டெலா நெஹோல் பொய்த் தகவல் வழங்கியதால் தான் வாஸ் அடிகளாருக்கு இந்நிலையேற்பட்டது. கண்டி நகரில் வந்து, அங்கும் பின் அங்கிருந்து மற்ற இடங்களுக்கும் சென்று திருப்பலி மற்றும் திருவருட்சாதனங்களை நிறைவேற்றி, இவையில்லாது அரை நூற்றாண்டளவில் இருந்த கத்தோலிக்கருக்கு ஆண்மீகப் பணி புரியலாம் என்று நிறைய எதிர்பார்ப்புடன் வந்த வாஸ் அடிகளாருக்கு ஒரு ஒற்றனாகச் சிறையிலடைக்கப்பட்ட அனுபவமும் பெரிய வேதனையாகவும் பின்னடைவாகவுமிருந்தது. ஆனால் இந்தப் பின்னடைவே இவரது எஞ்சிய பணி, வாழ்வுக்கான உறுதியான அடித்தளமாக மாற இறைப்பராமரிப்பு செயல்பட்டது. வாஸ் அடிகளாருக்கெதிரான குற்றம் பாரதாரமானதாகக் கருதப்பட்டதால் அரசன் அவரைப் பற்றிய தகவல்களை அறிய விசேட கவனம் செலுத்தியது மட்டுமன்றி தானும் அவரைப் பற்றியறிய நேரடியாகக் கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டான். வெகுவிரைவில் அவர் மதவிடயங்களில் மட்டும் ஈடுபடும் ஒரு துறவி மட்டுமேயென்றும் அவரால் எவருக்கும் எதுவித தீங்கும் ஏற்படாது என்ற உண்மையும் உறுதியானது. இதன் பின் அவரது சிறைக் கெடுபிடிகள் தளர்த்தப்பட்டன. இதுவரை தமிழ்மொழியை மட்டுமே அறிந்திருந்த வாஸ் அடிகள் இனிமேல் சிங்கள மொழியறியவும் தேவையென்பதை உணர்ந்து தமக்குக் கிடைத்த நேரத்தில் சிங்களத்தையும் கற்கத் தொடங்கினார். ஒரு அகராதியையும் தயாரித்தார். பிற்காலத்தில் வந்த ஒரட்டோரியன் சபைக்குருக்கள் சிங்கள மொழியைக்கற்க இவ்வகராதி உதவியாயிருந்தது. அத்துடன் தம்மோடிருந்த பணியாளன் யோண் எதுவித பணியுமின்றி இருந்ததால் அவனுக்கு ஸத்தீன் மொழியை ஒரளவு கற்பித்து தான் செபித்து வந்த கட்டளைச்செபத்தை விளங்கி வாசித்து செபிக்கவும் கற்றுக் கொடுத்தார்.

அரசன் விமலதர்மகுரியனுக்கு வாஸ் அடிகள் மீது ஏற்பட்டிருந்த நன்மதிப்பு மேலும் அதிகமானதால் சிறைவாசத்தின் கடுமை தளர்த்தப்பட்டதாலும் மதவழிபாடுகளுக்கு ஏதாவது ஆட்சேபனை இருக்குமா என்பதைச் சோதித்தறிய ஒரு வழியைக் கையாண்டார். யோணின் துணையோடு ஒரு சிறிய கொட்டில் கோவிலை அமைத்து ஒரு சிலுவையையும் நாட்டினார். அங்கு இருவரும் காலை, மாலை, இரவுகளில் செயிக்கத்துவங்கினர். இக்காட்சியை அப்பாதையால் கடந்து செல்வோர் கண்டனர். பின்னர் எதுவித எதிர்ப்புக்களும், விமர்சனங்களும் தோன்றாதபடியால் அங்கு 1691ம் ஆண்டு முதன்முதலாக கண்டியில் கிறிஸ்மஸ் இரவுத்திருப்பலியை ஒப்புக்கொடுத்தார். அதனைத் தொடர்ந்து படிப்படியாக கத்தோலிக்கர்கள் அச்சமின்றி இங்குவரத்துவங்கினர் வாஸ் அடிகளாரும் சுதந்திரமாக வெளியே சென்று தமது குருத்துவப்பணியை குறிப்பாக நோயுற்றவர்களுக்கு திருவருட்சாதனங்களை வழங்கிவரலானார்.

ஒருவேளை வாஸ் அடிகளார் எவருடைய கண்களுக்கும்படாமல் அல்லது மாறுவேடமணிந்து வந்திருந்தால் இவ்வளவு விரைவிலும் வினைத்தினுடனும் அரச ஆதரவோடும் பணியாற்றிருப்பார் என்பது சந்தேகமே. இவ்வாறாக கைதியாகக் கூட்டி வரப்பட்டமையால் அரசனுடைய தீவீர கண்காணிப்புக்குள்ளாக வேண்டியிருந்தமையால் அவரது குற்றமற்ற தன்மை நீருபிக்கப்பட்டமை மட்டுமன்றி அவருடைய புனித வாழ்வும் அரசனது கண்முனை நீருபணமாயிற்று. எனவே கைதியாக வந்தமையால் வந்த ஏமாற்றமும் பின்னடைவும் உண்மையில் அவரது மறைப்பணியில் அவர் தம்மை நன்கு தயாரிக்கவும் சுதந்திரமாகக் கண்டியில் பணியாற்றவும் ஒல்லாந்தருடைய கட்டுப்பாட்டில்

உள்ள பகுதிகளுக்கு விரும்பிய நேரம் சென்று வர அரசனுடைய ஆதரவும் கிடைக்க வழிவகுத்தது.

வாஸ் அடிகளின் நன்மதிப்பு கண்டியரசனைப் பொறுத்தளவில் உயர்ந்து சென்றதைப் பொறுக்க முடியாத கல்வினிச்வாதியும் முன்னர் வாஸ் அடிகளார் ஒரு போர்த்துக்கேய ஏற்றன் என்று பொய்க்குற்றம் சாட்டிய நான்கிளார் டெலா நெரோல் மீண்டும் தனது சூழ்சிகளைப் புதுப்பித்தான். பெளத்த துறவிகளை வாஸ் அடிகளாருக்குகெதிராகத் தூண்டிவிட்டான். வாஸ் அடிகள் ஏற்ப்பாட்டில் நடந்த வழிபாடுகளுக்குச் சென்ற கத்தோலிக்கரும் துண்புறுத்தப்பட்டார்கள். வாஸ் அடிகள் உண்மையில் ஒரு ஏற்றந்தான் என்ற புரளியை மீண்டும் கிளாறிவிட்டான் ஆனால் அரசன் இவனுடைய சூழ்சிகளைக் கவனத்திலெடுக்கவில்லை.

வாஸ் அடிகளாரது மதிப்பும் செல்வாக்கும் மேலும் உயர்வடைய அங்கு நடந்த ஒரு புதுமை நிகழ்வும் வழிவகுத்தது. அதுதான் நீண்ட கால வரட்சியின் பின் வாஸ் அடிகளாரின் செபத்தினால் கண்டியில் பெய்த பெருமழை. கண்டியில் 1696ம் ஆண்டில் கடும் வரட்சியால் பெரும் பஞ்ச அபாயம் ஏற்பட்டது. மழை வேண்டிச் செய்த மூடநம்பிக்கைகளுடன் கூடிய சடங்குகளால் எதுவித பலனும் கிடைக்காத போது அரசன் விமலதர்மகுரியன் வாஸ் அடிகளாரிடம் இறைவேண்டல் செய்யும்படி வேண்டியதைத்தொடர்ந்து அடிகளும் அரண்மனைக்கு முன் உள்ள திறந்த வெளியில் ஒரு பீடம் ஏற்படுத்தி ஒரு சிலுவையை நட்டு, வேண்டுதலில் ஈடுபடவே வேண்டுதல் முடிய முன்னரே கடும் மழை பெய்ய தொடங்கியது. இதனால் வாஸ் அடிகளார் மீதும் கத்தோலிக்க சமயத்தின் மீதும் அரசன் உட்பட அங்கிருந்த அனைவரதும், இதைக் கேள்வியற்ற அனைவரதும் மதிப்பு மேலும் உயர்த் தொடங்கியது. வாஸ் அடிகள் எதுவித தங்குதடையுமின்றி தமது மறைப்பணியை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடியதாயுமிருந்தது.

தமிழில் ஒரு பழமொழியுண்டு - அறையில் ஆடிய பின் அம்பலத்தில் ஆடவேண்டும் என்று. வாஸ் அடிகளின் பணிவாழ்வை பொறுத்தளவில் அவரது சில பணி அநுபவங்கள் அவை ஏதேச்சையாக கிடைத்த அநுபவங்களாக இருந்தாலும், பிற்காலத்தில் தமது பணியை விரிவுபடுத்தி விணைத்திறநுடன் முன்னெடுத்துச் செல்ல உதவியுள்ளன எனலாம். இவ்வாறாக யாழ்குடா நாட்டில் முதலில் பணியாற்றிய ஏற்குறைய இரண்டரை வருட காலத்தில் சில்லாலை எனும் ஓரளவு பாதுகாப்பான கிராமத்திலிருந்து கொண்டு வலிகாமம், வடமராட்சி, தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளி, கிளாலி, யாழ்ப்பாணப்பட்டினம் ஆகிய இடங்களுக்கும். நெடுந்தீவு, புங்குடுதீவு, ஊர்காவற்றுறை ஆகிய தீவுப்பகுதிகளுக்கும் சென்று பணிபுரிவதும் அவரது எதிரிகளாகிய ஒல்லாந்தருக்குத் தெரியவரும் கட்டத்தில் பாதுகாப்பிற்காக உடனே சில்லாலைக்குப் பின்வாங்கி வருவதும் வழக்கமாக இருந்தது. யாழ்குடாநாட்டில் வாஸ் அடிகள் சிறிய அளவில் வகுத்த இம்மறைப்பணி விழுகம் அநுபவம் பின்னாளில் முழு இலங்கைப் பணிக்கும் அவருக்கு துணையாயிருந்தது. ஒல்லாந்தரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளுக்கு மாறுவேடத்தில் செல்வதற்கும் அடிகளாருக்கு யாழ்குடா நாட்டில் நல்ல அநுபவம் கிடைத்திருந்தது. 40 வருடங்களாகக் குருக்களையே காணாத பகுதிகளாகிய மாதோட்டம், மன்னார், களுத்துறை, நீர்கொழும்பு, கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் பெருந்தொகையான கத்தோலிக்கர் இருந்தமையாலும் கலாபணைகளால்

இப்பகுதிகளில் கணிசமான தொகையினர் விசுவாசத்தை மறுதலித்தமையாலும் இவ்விடங்களுக்கு வாஸ் அடிகள் சென்று வரவேண்டியிருந்தது. யாழ்ப்பாணம், பூநகரி ஆகிய இடங்களுக்கும் பின்னர் கிழக்கில் கொட்டியார், திருகோணமலை, புளியந்தீவு, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களுக்கும் சென்று பணியாற்றிப் பின் கண்டி வந்து சேர்ந்தார். இவ்வாறாக வாஸ் அடிகளாரின் மறைப்பணிப் பயணங்கள் ஒல்லாந்த பகுதிகளின் கரையோரங்களில் உள்ள பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் சென்று மக்களுக்குத் திருவருட்சாதனங்களை நிறைவேற்றுவதும், விசுவாசத்தில் உறுதிப்படுத்துவதும், முடநம்பிக்கைகளை களைவதும் பின்னர் கண்டி திரும்புவதுமாக அமைந்திருந்தது.

ஏற்குறைய 9 வருடங்கள் இலங்கையின் பணியின் நிறைவில் நல்லதொரு அடித்தளம் இட்டிருந்தார். அத்துடன் கண்டியரசனது முழுமையான ஒத்துழைப்பு உறுதியானதும் மேலும் தமக்கு துணையாகக் குருக்களை வரவழைக்க முடியும் என்பதையும் அவர்கள் வருகையால் தம் பணியை விரிவுபடுத்தி விணைத்திறன் உள்ளதாக்கலாம் என்றும் தாம் முன்னெடுத்த மறைப்பணி ஒரு தொடர் பணியாக இருக்கும் என்பதையும் உணர்ந்து, தமது சபைக் குருக்களை அனுப்பும்படி விண்ணப்பித்தார். ஆனால் கோவாவிலுள்ள கத்தோலிக்க திருச்சபையின் ஆட்சிப்பீட்டு இவரது ஓரட்டோரியன் சபைக்குரிய முறையான அங்கீகாரமின்மை போன்ற பல்வேறு சிக்கல்களை முன்வைத்து மேலும் மறைப்பணியாளரை அனுப்புவதில் அக்கறை காட்டவில்லை. ஆனால் வாஸ் அடிகளாரின் அரும் பணி பற்றிய நம்பத்தகுந்த தகவல்கள், இலங்கைக் கத்தோலிக்க திருச்சபையில் வாஸ் அடிகளாரின் பணியினால் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி, இவற்றை அறிந்த யேசுசபைக் குருக்களின் பரிந்துரைகளுக்குமுன் கோவா கத்தோலிக்க திருச்சபை ஆட்சிப்பீட்டு வளைந்து கொடுத்தது. மேலும் குருக்களை இலங்கைக்கு அனுப்புவதற்கு உடன்பட்டது. இதன் விளைவாக 1697ம் ஆண்டு மேலும் குருக்களின் வருகை தொடங்கியது.

அதே வருடம் கண்டியில் அந்நாட்களில் இலங்கையில் பெரும் உயிர் கொல்லி நோயாக விளங்கிய அம்மை எனும் கொள்ளை நோய் தோன்றிப் பலரைப் பலியெடுத்தது. இந்நாட்களில் வாஸ் அடிகளாரதும் அவரது துணையாளரதும் பணிகள் மக்தானவையாக இருந்தன. முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாஸ் அடிகளாரே வாந்தி பேதி நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு இறக்கும் தறுவாயிலிருந்த அனுபவம் இப்போது நோயாளரைப் பிராமரிக்க வேண்டி மனநிலையையும், துணிவையும் அவருக்கு வழங்கியது. இந்நாட்களிலும் வாஸ் அடிகளாருக்கும் அவரது துணைக் குருக்களுக்கு எதிராக சில கத்தோலிக்க மத விரோதிகள் புரளிகளை கிளப்பி விட்டனர். அதாவது வைத்தியர்கள் மக்களுக்கு வரும் நோய்களால் ஸாபம் பெறுவது போல குருக்களும் கொள்ளை நோய்களால் இறப்பவர்களின் அடக்கச் சடங்குகளை நிறைவேற்றுவதால் இலாபம் பெறுகின்றார்கள், போன்ற புரளிகள் இதற்கு உதாரணம். ஆனால் கண்டியரசனோ பெரும்பான்மையான மக்களோ இது போன்ற விஷமப்பிரச்சாரங்களுக்கு செவிமடுக்காது வாஸ் அடிகளாரதும் அவரது குருக்களதும் பணிகளை பெரிதும் மதித்தனர்.

முடிவுரை

யோசவ்வாஸ் அடிகள் தமது குருத்துவப் பணியை தமது மறைமாவட்டம் அல்லது தமது நாடு என்ற வரையறைக்குட்படுத்தியவர்கள். கிறீஸ்துவின் பணி யூதரென்றும் புறவினத்தாரென்றும் வேறுபாடின்றி எல்லா மக்களும் என்று இருந்தது போல

தேவை எங்கு அதிகம் உள்ளதோ அங்கு தமது சேவையை வழங்க முன்வந்தார். எந்த வித தடைகளாலும் அவரது பணிக்கு முட்டுக்கட்டை போட முடியவில்லை.

ஆபத்துக்கள் நிறைந்த இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு குருக்களின் பணி தேவையென்பதை உணர்ந்து இறைப்பாராமரிப்பில் முழு நம்பிக்கை வைத்து அவர் முன்வைத்த காலைப் பின்வைக்காது தமது பணியை முன்னெடுத்தார். ஆரம்பத்திலிருந்தே இத்திட்டத்திற்குப் பல தடைகளும், பின்னடைவுகளும் ஏற்பட்டன. இத்தடைகள் பலவகைப்பட்டன. திருச்சபைத் தலைமைப் பீடங்களிலிருந்து வந்த தடைகள், அவருக்கு துணையாக வந்தவர்களிடமிருந்து போதிய ஒத்துழைப்பில்லாமை, இயற்கை சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட தடைகள், நோய்நொடிகளால் ஏற்பட்ட தடைகள், ஒல்லாந்த அலுவலர், ஆளுநர்களால் ஏற்பட்ட முட்டுக்கட்டைகள், கலாபனைகள், கத்தோலிக்க மத விரோதிகளால் ஏற்பட்ட சூழ்சிகள், போன்றவற்றால் ஏற்பட்ட தடைகள் பின்னடைவுகளாக தென்பட்டாலும் இறைப்பாரமிப்பால் வாஸ் அடிகளாரது பணிவாழ்வைப் பொறுத்தளவில் அவரது அடுத்த கட்ட பணிவாழ்வுக்குத் தேவையான தயாரிப்பாகவும், உந்துசக்தியாகவும் இருந்தமையையே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கிறிஸ்துவின் பணியைப்போலவே ஒரு நற்செய்தியாளனின் பணியும் ஒரு துன்புறும் ஊழியனின் பணியாக இருக்குமென்பதற்கு வாஸ் அடிகள் பணி வாழ்வில் மேற்கொண்ட பாத்திரங்களும் அவர் நடத்தப்பட்ட விதங்களும் சான்றுகள். அவர் கலை வேலை தேடுகிறவராக, பிச்சைக்காரனாக, கழுத்தில் செபமாலையுடன் பிச்சையெடுக்கும் போது ஒரு ஏனத்திற்குரிய பிச்சைக்காரனாக, தேடப்படுகின்ற அரச சட்டத்தை மீறிய குற்றவாளியாக, ஏற்றனாக, சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்ட கைதியாக, சிறையிலும் வீட்டுக்காவலிலும் உள்ள ஒரு கைதியாக எல்லாம் நடத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. அடிகளாரின் இந்நிலைகள் அவரது பணிக்கும் அவருக்குப்பின் வந்தவர்களது பணிக்கும் உரம் சேர்த்தன. அவர் வெளிப்படுத்திய தாழ்ச்சி அவரது பணிக்கும் அவருக்குப்பின் வந்த மறைப்பணியாளர்களின் பணிக்கும் உரம் சேர்த்தது. பின்னடைவுகளைக் கண்டு பின்வாங்காத ஒரு புனிதருடைய வாழ்வின் சிறப்பம்சம் இதுதான். யோசப்வாஸ் அடிகளின் வாழ்வும் பணியும் இதற்கு சிறந்த உதாரணம்.

துணைநின்ற நால்கள்:

1. திருவிவிலியம்
2. *Butler's Lives of the Saints*. ed: Herbert. J. Thurston, SJ and Donald Attwater, Vol. II Burns & Oates London 1981.
3. **Mascarenhas, Michael**, S.D.B., *Through Storm and Tempest: A Biography Bl. Blessed Joseph Vaz*, Mumbai, 2001.
4. **Perera, S.G.,S.J.**, *The Life of the Venerable Father Joseph Vaz, Apostle of Ceylon*, Galle, 1953.
5. **Rego, Sebastian de**, *Life of Father Joseph Vaz – NahNrth]; Kdptupd; rupj;jpuk; Original, Published in 1747, tr. in Tamil by Fr. Gabriel Patchek, ed. by Fr. S. Gnanaprakasar, O.M.I. Jaffna 1910.*

<<<<<>>>>

புனிதராகும் இலங்கை அப்போஸ்தலர் யோசப்வாஸ் அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்

வரலாற்றுச் சுவடுகள்

பிறப்பும், இளமைப்பருவமும், குருப்பட்டம், இந்தியாவில் ஆரம்பகாலம் பணி

- ❖ கிறிஸ்தோப்பர் வாஸ், மரியா மிராண்டா எனும் பெற்றோருக்கு முன்றாவது பிள்ளையாக இந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலுள்ள கோவா மாநிலத்தில் பெனோலிம் என்ற ஊரில் 21 ஏப்ரல் 1651ல் பிறந்தார். பிறந்த 8ம் நாள் அங்குள்ள திருமுழுக்கு யோவான் ஆலயத்தில் இயேசு சபைக்குரு யசித்தோ பெரோராவினால் திருமுழுக்குக் கொடுக்கப்பட்டார்.
- ❖ சங்குவாலி எனும் ஊரில் ஆரம்பக்கல்வி பயின்றார்.
- ❖ குருத்துவப் பயிற்சிக்கு ஆயத்தமாக பெனோலிம்பில் உள்ள உயர் கல்லூரிக்கு அனுப்பப்பட்டார்.
- ❖ இயேசு சபையால் நடத்தப்பட்ட புனித பவுல் கல்லூரியில் தமது இலக்கணக் (மொழியில்) கல்வியை நிறைவு செய்தார்.
- ❖ பின் டோமினிக்கன் சபையினரால் நடத்தப்பட்ட புனித தோமஸ் அக்குவைனஸ் உயர் கல்விக்கூடத்தில் மெய்யியல், இறையியல் கற்றார்.
- ❖ 20வது வயதில் (1671ல்) குருத்துவத்துக்கு முன் வழங்கப்படும் பட்டங்களைப் பெற்றார்.
- ❖ 1676ல் கோவா ஆயராகிய சிஸ்டேர்சியன் சபையினராகிய அந்தோனியோ பிறண்டாவோவினால் குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். போதியளவு பணிப்பொறுப்பு உடன் வழங்கப்படாத நிலையில் தமது சொந்த ஊராகிய சங்குவாலிக்குச் சென்று அங்கு குருவாக வர விரும்பிய மாணவர்களுக்கு இலத்தீன் மொழி கற்பித்தார்.

இலங்கைப்பணிக்கு அழைப்பு

- ❖ இலங்கைக் கத்தோலிக்கர் ஒல்லாந்த ஆட்சியினர்களின் கீழ் குருக்களில்லாத நிலையில் வாழ்ந்த பரிதாப நிலை பற்றி அறிந்தார். போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சியிலிருந்த தூர கிழக்கு நாடாகிய மக்காவோ சென்று வரும்போது கொழும்பில் தரித்து வந்த கப்பலில் இருந்த கோவாப் பேராலயக்குரு ஒருவர் இலங்கைக் கத்தோலிக்கர் தமது இறைநம்பிக்கையை இழக்கும் நிலையிலுள்ளனர் என்று விளக்கினார்.
- ❖ இலங்கைக்குப் பணியாற்றுச் செல்லும் தனது விருப்பத்தை கோவா குருக்கள் அவை முன் வைத்தார்.
- ❖ இலங்கைக்கு அனுப்பப்படுவதற்குப் பதிலாக கன்னடாவுக்கு கோவா பேராயரின் பிரதிநிதியாக அனுப்பப்பட்டார். அங்கு 1681ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் தமது மறைப்பணியை ஆரம்பித்தார்.
- ❖ கன்னடாவில் விகவாசப் பரப்புதல் சபை / போர்த்துக்கேய சிறப்புரிமையினர் (Propagandists / Padroadists) ஆகியவற்றின் மத்தியில் நிலவிய திரு ஆட்சி

நிர்வாகம் பற்றிய சிக்கல்கள், குழப்ப நிலைகள் மத்தியில் தாழ்ச்சியுடன் 1684ம் ஆண்டு வரை அரும்பணியாற்றினார்.

- ❖ 1682ல் ஆண்டு பாஸ்கல் டா கொஸ்தா ஜெரமியாஸ் என்ற ஒரு வயதான குருவால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வளர்ச்சி குன்றியிருந்த துறவற சபையில் யோசப்வாஸ் அடிகள் 1685 செப்ரேம்பர் 25ம் தித்தியன்று சேர்ந்து புனித பிலிப்புநேரியாரின் ஓரட்டோரியன் சபை எனும் பெயரில் அதற்குப் புத்துவிர் கொடுத்து வளர்த்தார். பின் 6 மாதமாவு அங்கு பணியாற்றி, 1686ம் ஆண்டு மார்ச் மாதமாவில் தெற்கு நோக்கி தமது பயணத்தை ஆரம்பித்தார். பயணத்தின் இறுதி இலக்கு இலங்கையென்பதை அவர் எவருக்கும் அப்போது வெளியிடவில்லை.

இலங்கைப் பயணம்

- ❖ தெற்கு நோக்கிய பயணத்தின் போது, தாம் முன்னர் பணியாற்றிய கன்னரா பகுதிகளில் பணியாற்றிய வண்ணம் 1687ல் முற்பகுதியில் கேரளாவிலுள்ள தெல்லிச்சேரிக்கு வந்தார். இங்கு தமது இலங்கைப் பயணத்திட்டத்தை வெளிப்படுத்திய போது துணைக்கு வந்த மற்ற மறைப்பணியாளர் இலங்கை செல்லப் பயத்தினால் பின் வாங்கவே தமது பணியாளனாகிய யோணுடன் இறுதிக்கட்ட பயணத்தை மேற்கொண்டு கொச்சின், தோப்பு வழியாக 1687 மார்ச்சில் தூத்துக்குடி வந்து சேர்ந்தார். அங்கிருந்த நாட்களில் ஓரளவு தமிழ் கற்றார்.
- ❖ 1687 ஏப்ரல் மாதம் தூத்துக்குடியிலிருந்து இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி பயணத்தை ஆரம்பித்தார்.
- ❖ 1687 மே மாதம் புயல் காற்றால் அலைக்களிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பதிலாக வாஸ் அடிகளும் யோணும் மன்னார் வந்தடைந்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பணி ஆரம்பம்

- ❖ சில நாட்களின் பின் 1687 மே மாத இறுதியில் யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந்தனர். வந்த பின் இருவரும் வயிற்றோட்ட நோயினால் பாதிப்படைந்தனர்.
- ❖ 1687 ஜூன் மாதம் நலமடைந்ததும் கழுத்தில் செபமாலையணிந்து பிச்சையெடுத்துக் கத்தோலிக்கரைக் கண்டுபிடித்தனர்.
- ❖ 1687 ஜூலை மாதத்தில் தம்மைக் கத்தோலிக்கரைக்கு வெளிப்படுத்திய பின் பாதுகாப்பாக சில்லாலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு. அங்கு ஏறக்குறைய 2½ வருடங்கள் தங்கியிருந்து அவ்வப்போது யாழ்குடா நாட்டின் மற்றப்புகுதிகளுக்கு இரவு வேளைகளில் வடமராட்சி, கிளாலி, பச்சிலைப்பள்ளி, தென்மராட்சி, வலிகாமம் வடக்கு, தீவுப்பகுதி ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று பணியாற்றி வந்தார்.
- ❖ 1688 டிசம்பர் 24ம் திகதி கிறிஸ்மஸ் நள்ளிரவுத் திருப்பலியின் போது நடந்த சுற்றி வெளாப்பில் வாஸ் அடிகள் தப்பினாலும் டொன் பேட்றோ, மனுவல் டி சில்வா மற்றும் 6 பேர் பிடிப்பட்டு சித்திரவதைக்குள்ளாகி மறைசாட்சீகளாயினர். வாஸ் அடிகள் பத்திரமாக வன்னிப்பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, புத்தளம் சென்றடைந்தார்.

கண்டியில் மறைப்பனி

- ❖ கண்டி செல்லும் நோக்கில் 1690 ஜனவரியில் புத்தளம் வந்தடைந்து அங்கு மறைப்பனியாற்றினார். கண்டியில் பாதுகாப்பாக இருந்து கொண்டு ஒல்லாந்தர் பிடியிலிருந்த கத்தோலிக்கர் கொழும்பு, நீர்கொழும்பு, மன்னார், யாழ்ப்பாண, ஆகிய இடங்களில் கத்தோலிக்கர் செறிந்து வாழ்ந்ததால் அவ்விடங்களுக்குச் சென்றுவரத் திட்டமிட்டார்.
- ❖ புத்தளப் பகுதியில் 18 மாதப்பனி முடிவடைந்த நிலையில் 1691 ஆகஸ்டில் கண்டியை நோக்கிச் சென்றார். கண்டியின் நுழைவாயிலில் உள்ள வெடுடா சென்றடைந்து கண்டியரசனது அனுமதி கிடைக்கும் வரை அங்கு பணிபுரிந்தார். அந்தோனியோ சோத்தோமயோர் ஊடாக கண்டியரசனின் உத்தரவு பெற முயற்சியெடுக்கப்பட்ட வேளையில் நன்கிளார் டெ லா நெரோல் எனும் கல்வினிசுவாதியின் சூழ்சியால் வாஸ் அடிகளும் யோணும் போர்த்துக்கேய ஒற்றர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்டு கண்டி மன்னால் கைது செய்யப்பட்டு கண்டிநகர் கொண்டு செல்லப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டனர்.
- ❖ ஆரம்பத்தில் கடுமையாக இருந்த சிறைவாசம் வாஸ் அடிகளார் குற்றமற்றவர் என்று விளங்கத் தொடங்கியதும் கட்டுப்பாடுகள் தளர்ந்தன. சிறை வளாகத்திலேயே ஒரு குடிசைக் கோயில் அமைத்து 1691 கிறிஸ்மஸ் தினத்தன்று அங்கு திருப்பலியும் ஒப்புக் கொடுத்தார்.
- ❖ 1692ல் இருந்து வரையறைக்குப்பட்ட முறையில் கண்டிநகருக்குள் மட்டும் பணியாற்ற அனுமதி கிடைத்தது.
- ❖ 1696ல் நீண்ட கால வரட்சியின் பின் வாஸ் அடிகளின் வேண்டுதலால் புதுமையான மழைப் பொழிவு - கூடுதல் சுதந்திரம் வழங்கப்படல்.
- ❖ யோண் கோவாவுக்குத் திரும்புதல்

இலங்கை முழுவதிலும் பணி

- ❖ 1697 ஜனவரியில் 10 வருடம் தனியாக பணியாற்றிய யோசவ்வாஸ் அடிகளுக்குத் துணையாக யோசப் மெனசெஸ், யோசப் கர்வாலோ (வாஸ் அடிகளின் மருமகன்) அகியோர் வந்து சேர்ந்தனர். பெப்ரவரி மாதம் 10ம் திகதி 1696ம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைக்கு வரும் என்று கொச்சின் ஆயரின் வாஸ் அடிகளாரைக் குருமுதல்வராக நியமிக்கும் கழித்ததையும் இவர்கள் கொண்டு வந்தனர். ஏரட்டோரியன் சபையைச் சாராத பெட்டோ பெறாவோ என்ற குருவும் வாஸ் அடிகளுடன் பணியாற்ற வந்திருந்தார்.
- ❖ இலங்கை மூன்று பணிப்பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. வாஸ் அடிகளின் மருமகன் கண்டியில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டார் பெட்டோ பெறாவோ அடிகளுக்கு மாதோட்டம், மன்னார், வன்னி, பூநகரி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய வடபகுதி வழங்கப்பட்டது. மெனசெஸ் அடிகள் புத்தளத்தில் இருந்த வண்ணம் நீர்கொழும்பு, கொழும்பு பகுதிகளையும் இந்தியாவுடன் தொடர்புகளை மேற்கொள்ளவும் நியமிக்கப்பட்டார். வாஸ் அடிகள் எல்லா இடங்களையும் தரிசித்து வந்தார்.
- ❖ 1697 செப்டம்பர் முதல் அடுத்த வருடம் வரை கண்டியில் அம்மை நோய் பரவிய போது வாஸ் அடிகளும் கர்வாலோ அடிகளாரின் அரும்பணி.

- ❖ 1698ன் நடுப்பகுதியில் கண்டியில் அம்மைநோய் தணிதல். அதேவேளை 1697 இறுதியில் புத்தளாம், மாதோட்டம் பகுதியில் பரவிய இக்கொள்ளை நோயினாலும் பேரழிவு ஏற்பட்டது. அதன்போது குருக்களின் அரும்பணி ஆறுதலளித்தது.
- ❖ 1698 ஏப்ரல் முதல் மார்ச் வரை வாஸ் அடிகள் இலங்கை முழுவதும் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று கத்தோலிக்க குழுமங்களை தரிசித்து வந்தார்.
- ❖ 1699ல் ஏப்ரலில் குழ்ச்சியாக கர்வாலோ அடிகள் கண்டியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டமையும், ஆலயம் இடிக்கப்பட்டமையும், மே மாதம் வாஸ் அடிகள் கண்டிக்கு வருதல் அரசனுக்கு உண்மை நிலை உணர்த்தப்படல், மீண்டும் முன்னெய்தை விட பெரிதான ஆலயம் கட்டப்பட்டு 1699 செப்டெம்பர் 8ம் தேதி அங்கு பலி ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டது.
- ❖ 1702 ஜூலை 22ல் வாஸ் அடிகளின் மருமகன் கர்வாலோ அடிகள் இளம் 37 வயதில் சுகவீனமுற்று இறந்தார்.
- ❖ 1703 வாஸ் அடிகளை இலங்கையின் ஆயராக்க திருச்சபையின் ஆட்சிப்பீடு முயற்சி வாஸ் அடிகள் தாழ்ச்சியுடன் நிராகரிப்பு. கர்வாலோ அடிகளாரது இடத்திற்கு பெட்டோ டி சல்டானோ அடிகள் வருகை. சல்டானோ அடிகள் கொண்டுவந்த ஜூபிலி பலன் மன்னார் மாதோட்டத்தில் பிரகடனம். பெரும் எண்ணிக்கையானோர் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து நற்கருணையுட்கொண்டு ஜூபிலி பலன் பெற்றனர்.
- ❖ 1704 வாஸ் அடிகள் ஒரு விபத்து காரணமாக ஏற்பட்ட முள்ளந்தண்டுவட நோயிலிருந்து 1704 ஏப்ரல் மாதம் குணம் பெற்றார்.
- ❖ 1705 மே மாதம் யாக்கோமே கொண்சால்வேஸ், யோசப் டே யேசு மரியா, மனுவல் டே மிராண்டா, மிகுவேல் டே மெல்லோ ஆகிய நான்கு குருக்கள் கோவாவிலிருந்து புறப்பட்டு வந்தபோது வாஸ் அடிகள் அவர்களை செப்டம்பர் மாதம் பறப்பாங்கண்டல் பெரியகோயிலில் வரவேற்று எல்லாக் குருக்களுக்கும் பணித்தளவுக்களைப் பிரித்துக் கொடுத்தார்.
- ❖ 1706 யாக்கோமே கொண்சால்வேஸ் அடிகளின் பன்மொழிப்படுலமையை நன்கு அறிந்த வாஸ் அடிகள் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் அவர் பாண்டித்தியம் பெற ஊக்குவித்ததுடன் பல பல கிறிஸ்தவ பக்தி நூல்களை அவர் ஆக்குவதற்கு வழி சமைத்தார். உடம் இன்றும் தவக்காலத்தில் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் இராகத்துடன் பாவிக்கப்படும் பசாம் எனும் வியாகுல பிரசங்கம். பாப்பரசர் 11ம் கிளமென்ற வாஸ் அடிகளின் ஏரட்டோரியன் சபைக்கு நவம்பர் 26ம் திகதி வழங்கிய ஆணையின் படி அங்கீராம் வழங்கினார்.
- ❖ 1707 வாஸ் அடிகள் நோய்வாய்ப்படல் - புத்தளத்தில் நடந்த குருக்கள் ஒன்றுகூடலிலும் கலந்து கொள்ள முடியாமை - வாஸ் அடிகளாருக்குப் பலவழிகளிலும் பக்கபலமாக இருந்த கண்டியரசன் 2ம் விமலதர்ம குரியன் ஜூன் 4ம் திகதி இறந்தான்.
- ❖ 1708ல் மேலும் இரு குருக்கள் இக்னேஷனியஸ் அல்மெய்டா, பிரசீலியோ பறேற்றோ ஆகியோர் வருகையுடன் குருக்கள் எண்ணிக்கை 10 ஆகியது. உடல் நலம் குறைந்து பலவீனமுற்ற நிலையில் தான் ஓய்வு பெற இண்ணுமொருவர் தலைமைப்
- ❖ பொறுப்பை ஏற்க வேண்டுமென்று தன் விருப்பத்தை வெளியிட்டார்.

வாஸ் அடிகளின் இறுதி நாட்கள் - இறப்பு

- ❖ 1710 வாஸ் அடிகள் நோயுற்று, பலவீனமுற்றுப் பேசுவதற்கு முதலாக சிரம்ப்படவேண்டியிருந்தது. எனினும் மறைத்தாதுப் பயணமாக கண்டியிலிருந்து 8 நாள் பயணத்தூரமுள்ள கொட்டியாரக் குடாப் பகுதிக்கு இரு பணியாளர்களுடன் சென்றிருந்த போது கடும் காய்ச்சலுடன் அவருக்கு மார்டைப்பும் ஏற்பட்டது. அதிலிருந்து குணமடையாத நிலையில் அவரை ஒரு பல்லக்கில் கண்டிக்குச் தூக்கிச் செல்ல வேண்டியேற்பட்டது. ஒருமுறை யாக்கோமே கொண்சால்வேஸ் அடிகள் இல்லாதபோது ஒரு நோயில் பூசுதலுக்கு அழைப்பு வந்தபோது வாஸ் அடிகளை பல்லக்கில் கொண்டுபோனபோது பல்லக்குச் சுமந்தவர்களில் ஒருவர் கால் இடறி கீழே விழவே வாஸ் அடிகள் பல்லக்குடன் விழுந்து கடும் காயமுற்றார். அத்துடன் பாயும் படுக்கையுமானார். எனினும் ஏற்றல் 20 உயிர்ப்பு நாள் காலத்தில் ஓரளவு தேநினார்.
- ❖ 1711 ஜனவரி 7ம் திகதி வாஸ் அடிகள் குருமுதல்வர் பதவியையும் இங்குள்ள ஓரட்டோரியன் சபைக்குருக்களின் முதல்வர் பொறுப்பையும் யோசப் டி மென்சஸ் அடிகளாரிடம் ஒப்படைத்தார். ஜனவரி 16ம் திகதி தமக்கு நோயில் பூசுதல் வழங்கும் படி வாஸ் அடிகள் கேட்டபோதும் அதற்கு உடனடியாக அவசியமில்லையென யாக்கோமே கொண்சால்வேஸ் அடிகள் எண்ணினாலும் வாஸ் அடிகள் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டமையால் நோயிற்பூசுதல் திருவருட்சாதனத்தை வழங்கினார். பி.ப. 5 மணியளவில் வாஸ் அடிகள் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

இலங்கையின் திருத்தாதற் புனிதராக

- ❖ 1995 ஜனவரி 21ம் திகதி திருத்தந்தை 2ம் அருள் சின்னப்பர் இலங்கை வந்தபோது யோசப்வாஸ் அடிகளாரை அருளாளர் நிலைக்கு உயர்த்தினார்.
- ❖ 2014 ஜனவரி 14ம் திகதி திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் இலங்கை வருகை தந்தபோது அருளாளர் யோசப்வாஸ் புனிதர் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார்.

<<<<<>>>>

"It takes a Village"

A Tribute to Sillalai and its people

by

Dr. Filomena Saraswati Giese, President

Joseph Naik Vaz Institute, California

The January, 2015 canonization of St. Joseph Vaz in Colombo shone a bright light on the heroic life and missionary work of the "Apostle of Kanara and Sri Lanka" who restored the Catholic Church in Sri Lanka under 17th century Dutch persecution.

But what was missing from the splendid occasion was reference to the role played by "Little Rome" as Sillalai was known, and indeed, many other villages in Sri Lanka, in saving the saintly Apostle from Dutch capture. Or, to the remarkable role played by the laity in his successful apostolate.

Sillalai is a perfect example of the famous saying "It takes a village."

It took the village of Sillalai to save Father Joseph Vaz from Dutch capture when he was hiding as an itinerant beggar in Jaffna. It was a safe haven for Catholics driven underground by the Dutch. He was taken there in 1687 by loyal Catholics when it looked like the Dutch were looking for the Catholic priest who had smuggled himself into the Jaffna area.

And it was the villagers of Sillalai who kept him in safety for two years until that fateful night in 1689 when Dutch soldiers burst into the Christmas Mass he was saying. Father Vaz had arranged to say Mass in three of the houses in Sillalai. An informer told the Dutch about this plan. They raided the houses that Christmas night. The priest escaped but the Dutch rounded up the people attending the Mass, dragged them to prison, whipped and insulted them, and profaned the holy pictures they found in the houses. Father Vaz escaped toward the east toward Puttalam which was administered by the King of Kandy's officials and where the Dutch had less control.

My first visit to Sillallai was in December 1979 when I first went to Sri Lanka to trace the story of St. Joseph Vaz and find out what I could about his Cause for the sainthood.

I was taken there by Sister Philomena, a member of the Joseph Vaz National Secretariat which was based in Kandy. Sister Philomena knew the ins and outs of this small village well, being a teacher in the environs of this area some twelve miles from Jaffna. She walked me through its narrow, winding streets lined with lush tropical gardens. She knew the families that had lived here for many hundreds of years. She took me into the homes of three families that featured prominently in the life of St. Joseph Vaz.

One was the family of the Muppu or head Catechist of Sillalai who dated back to the Portuguese Catholic times. This Muppu kept Father Joseph Vaz in hiding. He supervised

the comings and goings of Catholics who wanted to see the priest. He arranged for the clandestine Masses, the confessions, and giving of the sacraments that Father Vaz performed. He moved Father Vaz around so that the Dutch would not detect him. Inspired by this faithful and devout Muppu, Father Vaz immediately set out to train and send out other catechists to serve the people. No doubt that Father Joseph Vaz studied Tamil here so that he could serve the people better.

In 1979, I also met the descendant and other family members of this steadfast Catholic. I attended the baptism by a priest who was also a descendant of this Muppu. I thus witnessed the circle of faith that had begun in 1687 when Sillalai took the embattled priest into its sheltering embrace.

Next, I met three generations of a family - grandmother, son and daughter-in-law and their child - that had the most remarkable encounter with Father Vaz of all. He was hidden in their house at one point. The legend is that an old woman in the family saw Father Vaz with a child and went to scold the child for disturbing the prayers of the holy priest. But when she went closer, the first biographer of Father Vaz, Fr. Sebastião Rego, notes that she saw that the child was the Child Jesus. Father Vaz asked the good woman not to reveal this to others in the community, and in return, he promised that she and her family would never be without rice or with descendants.

Finally, I met descendants of another family that Father Vaz had consoled when they lost their house in a fire by giving them a cross. The family showed me that precious cross which they still have in their possession today.

I re-visited Sillalai in December 2014, just a month before H.H. Pope Francis was to visit Sri Lanka to canonize the heroic Apostle who had smuggled himself into Sri Lanka to rescue the Catholic faith during the Dutch persecution. This time, I was taken there by Vyvette Meerwald, another member of the St. Joseph Vaz National Secretariat. Vyvette and I have become fast friends. She is a staunch devotee who is restoring the sites and churches associated with St. Joseph Vaz at great personal sacrifice.

Despite the hardships and setbacks of the last few years, Sillalai was still a lush tropical village. Memories of the saint who was hidden here are still strong. I again met the family that was given the cross and they showed it proudly to me and other new St. Joseph Vaz pilgrims that come to Sillalai. That heirloom cross reminds us that the Catholic faith was rescued and kept strong in Sri Lanka by the unwavering ties between the saintly priest and the people of villages just like Sillalai. By walking barefoot across the length and breadth of Sri Lanka, visiting each Catholic family, often under cover of night and on the run from the Dutch, St. Joseph Vaz forged the bond of love that has survived to the present day.

That bond of love and attachment to this saintly missionary has now reached the shores of the New World.

Anthonypillai Jesuthasan, a relative to the descendant of the family that received the cross from St. Joseph Vaz now lives in Toronto, Canada. It is he who has spearheaded this

publication dedicated to the Apostle of Kanara and Sri Lanka. It is something special to celebrate and be thankful for that this descendant of one of the families profoundly touched by St. Joseph Vaz would be publishing this tribute to him. In 2001, with the help of a few others like Fr. Peter Gitendran, (now in charge of Toronto Tamil Catholic Parish), he started the Sillalai Social and Cultural Association of Canada. That Association serves mainly the needs of rural development of the people of Sillalai and their well being.

Whenever the story of Christianity and the Catholic Church in Asia is told, the "Little Rome" of Sri Lanka will surely feature prominently in that recounting and its treasure of memories and heirlooms will surely keep on inspiring us.

June 7, 2015

Birthday of Fr. Jacome Goncalves

Inspired Companion of St. Joseph Vaz and Founder of the Tamil and Sinhala Catholic Literature of Sri Lanka

<<<<<>>>>

எடுத்து வாசி - வாசித்து யோசி யோசித்து வார்த்தையை வாழ்வாக்கு!

M.I.S.A.Joseph (சங்க முன்னாள் செயலாளர்)

இறைவன் படைத்தான் படைப்பொலூம் மனிதனுக்காக மனிதனைப் படைத்தான், தன்னை அன்பு செய்யவேண்டும் என்பதற்காக! மனிதன் பாம்பினால் பரிச்சிகப்பட்டான். வஞ்சனை வென்றது மஞ்சனை தோற்றது தோல்வியைக் கண்டு துவண்டுவிடவில்லை இறைவன் மனிதர்மேல் இரங்கினார் மீட்பின் கணியை அனுப்பினார் உலகிற்கு! உலகிற்கு வந்த அந்த உண்மை மெய்வழி காட்டி நின்றது உலகை, அலகையை வெல்லும் வழியை சொல்லிலும் செயலிலும் காட்டி நின்றது ஓங்கி ஒலித்த உண்மையின் வார்த்தைகளால் உந்தப்பெற்ற நண்பர்கள்தான் புனிதர்கள் புனிதர்கள் திருச்சபையின் வித்துக்கள் இந்த வித்துக்கள்தான் 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேல் மேல்வரிச்சட்டமாக வந்த யேசு பெருமானின் முத்துக்கள் அவரின் மேலான அன்பிற்குள் நிறைந்த மாமனிதர்கள் இந்த வரிசையில் இறையாசி பெற்று, புனிதராக விளங்குபவர்தான் இயோசேவாஸ் முனிவர் அவர்கள் இந்த அடிகளார் ஆற்றிய பணியால் இலங்கையில் மெய் மறை மலர்ந்தது இலங்கையின் பாதுகாவலர் புனிதர் என்ற பெயர் வரக்காரணமாயிற்று

இயோசேவாஸ் அடிகளார் அவர்கள் நமது அயல் நாடாம் இந்தியாவின் கோவா நகரத்தின் நவ நட்சேல்ஸ்திரி மனிதரின் மீட்புப் பணிக்காக, தனது உடல் பொருள் ஆவிகொண்டு உழைத்த இவரது மன உறுதிகண்ட புனிதர் சவேரியாரால், இலங்கைக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டார். இவர் இலங்கைத்தீவில் அடிஎடுத்து வைத்த காலம் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலம். கத்தோலிக்கர் துண்புறுத்தப்பட்ட காலம். நற்செய்திப்பணிக்கு ஆர்வமுடன் உழைக்க வந்த முனிவருக்கு ஏற்பட்ட சோதனைக்காலம். இந்த ஆபத்தான நாட்களில் வேத விசவாசத்தில் உறுதியான பற்றுக்கொண்ட கிறிஸ்தவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டார் முனிவர் அவர்களை மறைத்து வைப்பதில் நற்செய்திப்பணிகள் நிறைவேற்றுவதில் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதில் முதன்மையான இடத்தைப்பெற்ற கிராமம் சில்லாலைக்கிராமமாகும் 1687இல் மாறு வேடம் தாங்கி யாழ் நகர் வந்தவர். சில்லாலையில்தான் ஓர் குடிசையில் தங்கி வாழ்ந்தார். தேவ அன்னையின் பக்தி விசவாசமுள்ள ஓர் முதாட்டியால் பராமரிக்கப்பட்டார் நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட நிலையில் அன்னையின் அருள் வேண்டி சுகநலம் பெற்றார். மருத்துவ வசதியற்ற நிலையில் சுகம்பெற்றுமை கண்டு தேவ அன்னையை மருந்து மாதா என்று அழைத்தார் முனிவர் அவர்களால் அன்னையின் அருள்வேண்டி நோய்வாய்ப்பட்டோர் சுகம் பெற்றனர் காலை மாலை மறைவிடங்கள் தேடி திருப்பலி நிறைவேற்றினார் செபமாலைப்பக்தியையும் வளர்த்தெடுத்தார் இவ்வாறு மூன்று வருடகாலம் சில்லையூரில் பணிபுரிந்தமையால் சில்லையூர் பங்கின் முதல் பங்குத்தந்தை என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

ஓர் மறை காசியர் பிறங்சிப்பிள்ளையின் வீடு பற்றியிருந்தது, காரணம் முனிவர் அவர்கள் காசியரை ஞாயிறு திருப்பலிக்கு வரும்படி அழைத்தார். அவர் வீடு வேய்ந்து கொண்டிருந்தார் “எரியட்டும் வீடு” என்றார் முனிவர். எரிந்தது வீடு. ஓடோடிவந்தார் காசியர் மன்னிப்பு வேண்டினார் மன்னித்தார் முனிவர் தனது சிலுவையைக் கழற்றி இதோ இந்தச் சிலுவை உண்ணை மீட்கட்டும் குறையாத சோாறும் புத்திர பாக்கியமும் உண்டாகும் என்று ஆசிவழங்கினார். இந்தச் சிலுவை இன்றுவரை காசியர் இனத்தவரிடமே உள்ளது அன்று குடிசைக்கோவிலாக இருந்த ஆலயத்தில் மூன்று வருடகாலம் இவரது இறைபணி தொடர்ந்து இருந்தமை இறையருள் என்றே தோற்றுமளித்தது இவருக்குப் புனிதர் பட்டம் அளிக்க வேண்டுமென்று சில்லையூர் மக்கள் இடையறாது இறைவனை வேண்டியதின் பலனாக இன்றைய அதி வணக்கத்திற்குரிய போப் அரசர் விரான்சிஸ் அவர்களால் கொழும்பில் காலிமுகத்திடலில் புனிதர் பட்டமும் அளிக்கப்பட்டது.

சில்லையூர் மக்கள் இந்த விழாவை மிகவும் கோலாகலமாகக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தமையும் பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

இயோசேவாஸ் அடிகள்! தனது 25வது வயதில் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார் தனது அர்ப்பண வாழ்வில் திடமும் பலமும் கொண்டு உழைத்தவர். இலங்கைத்தீவெங்கும் சென்று நற்செய்தி அறிவித்தார் மன்னார், புத்தளம், கண்டி, மலைநாடெங்கும் மீட்புப் பணியாற்றினார் கண்டி மன்னன் முதல், பல நூற்றுவர் மனங்களில் மெய்துளி ஊட்டினார். திருமுழுக்காம் அருள் முழுக்கால் மக்கள் மனங்களை நிரப்பி சத்திய மறைக்குள் முத்தியைக்காணும் ஒளிக்குள் உட்படுத்திய பெருமையும் அவருக்கே உரியது. தனது தியாக வாழ்வால் உடல் அழிக்கப்பட்ட அருள் ஒளியால் மரண வேளை அறிவிக்கப்பட்டு பரகதி சென்றவர் தான் இந்தப் புனிதர் இயோசேவாஸ் அவர்கள் இவர் புகழ்பாட எழுதப்பல பக்கங்கள் தேவை என்பதால் சுருங்கக்கூறி விளங்கவைத்தோம்.

இன்னும் கூறவேண்டிய பங்கு ஒன்று உண்டு சில்லையூர் கண்டா வாழ் மக்களால் சில்லாலை சமூக கலாச்சார கண்டாச்சங்கம் 2001 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்றுவரை தனது வளர்ச்சிப்படியில் முன்னேறி, தாயக மக்கள் தேவை கண்டு உதவி வருவதும், பாராட்டப்படவேண்டிய விடயமாகும் இச்சங்கமானது தனது வருடாந்த நிகழ்ச்சிநிரவில் நமது பாசமிகு கதிரைச்செல்விக்கும், இயோசேவாஸ் முனிவருக்கும் விழா எடுத்து நன்றி நவில்வதும் முனிவரின் புனிதர் பட்டத்திற்காக இறைவனிடம் இடையறாது இறைஞ்சுவதிலும் ஊக்கமெடுத்து உழைத்துவந்த பயன்தான் இன்று அவர் புனிதர் பட்டம் பெற்று புனிதர்கள் வரிசையில் நிலை நிறுத்தப்பட்டுள்ளார் என்றால் பொய்யாகாது. வார்த்தை வழி நின்று வாழ்ந்து, நற்செய்திப்பணியை முழுமையாக நிறைவேற்றி இன்று விண்ணிலும் மண்ணிலும் மகிழ்மை பெறுகின்றார் புனிதர் இயோசேவாஸ் அடிகள்!

வார்த்தை வழிநின்றார் வாழ்ந்து காட்டினார் நாமும் அவர்வழிநின்று அறிவொளிதரும் வார்த்தையை வாழ்வாக்குவோம் அன்பொளி பரப்பும் வார்த்தையை அக இருள் அகற்றி மெய்பொருள் காணும் வார்த்தையை வாழ்வுப்பாதைக்கு வழிகாட்டும் ஒளி விளங்கை எங்கள் உள்ளங்களில் ஏற்றுவோம் எடுத்து வாசிப்போம் வார்த்தையை வாழ்வாக்குவோம், நன்றி.

<<<<○>>>>

Goa Born Priest Canonized as Saint in Sri Lanka

(S. B. David, J.P.)

Goa born Priest of God and Sri Lanka missionary apostle, Rev. Fr. Joseph Vaz, who was beatified on January 1995 in Sri Lanka by His Holiness Pope John Paul II, was then canonized a SAINT by His Holiness Pope Francis on 14th January 2015. Over Five lakhs of devotees including almost One Thousand Goans attended the celebrations at the open air, Galle Face Green, Colombo Sri Lanka. Holy Father Pope Francis at the Eucharistic celebration assisted by His Eminence Malcolm Cardinal Ranjith along with host of Bishops and Priests, canonized Blessed Joseph Vaz and proclaimed him a Saint of Sri Lanka. Never in the history of Holy See of Rome was a Saint canonized outside Vatican. A unique and glorious celebration was hosted in order for Sri Lankans to honour and thank Saint Joseph Vaz for gracing the Paradise Island. The visit of his Holiness Pope Francis to Sri Lanka was honoured with an issue of a new postage stamp.

“A good Christian family paves the basic foundation and serves as a nursery for vocation.” Joseph Vaz was born on 21st April 1651 in Benalim, Goa, India to an Orthodox Catholic parents. He was the youngest child of three in the family of Christopher Vaz - father and Maria de Miranda - mother, descendants of Konkani Brahmin cast. He was baptized on the eighth day by Jesuit vicar Fr. Jacintho Pereira and was named Joseph. As a child Joseph was small in stature and inherited clear signs of divine call. During elementary school Joseph was a model pupil, attentive in class, diligent in studies and obedient to his teachers. He entered the seminary and studied philosophy and theology and in 1676 was ordained a Priest to serve God and people. Having been elevated as the founder of Oratory of Philip Nerie congregation, his sole desire was the salvation of the Catholics in Sri Lanka who had been persecuted by Dutch Calvinists. Knowing the risk of death if found, Fr. Joseph Vaz decided to travel to Sri Lanka to evangelize and preach the word of God. By God’s providence he arrived in Mannar in April 1687 with his assistant John disguised as a coolie. Despite many dangers, he left Mannar with his companion and dared to walk bare foot through the woods and jungles to Jaffna. In Jaffna, he was amazed to find many under-ground Catholics who practiced their faith without fear of death even if Dutch Calvinists detected them. He conducted Holy Mass and sacraments in secret places and sustained their faith. He was informed that a Village named Sillalai, was a safe place with majority of inhabitants practising their faith without a priest. On his arrival in Sillalai, the Catechist (Moopar) of Sillalai learning that Fr. Joseph Vaz was a Priest of God in disguise joyously invited and provided shelter for him. Fr. Joseph Vaz was the first

parish priest of Sillalai. He conducted sacraments and holy mass in hideouts and enlightened their faith. He found Sillalai a great refuge and deemed it the safest place in the Peninsula, establishing a center for his missionary activities. He operated from Sillalai going out to all the neighbouring villages in disguise often as coolie, beggar, or trader and preached the word of God, converting many to Christianity. While in Sillalai Fr. Vaz was afflicted with a severe contagious cholera and suffered immeasurably. He prayed with ardent faith to Blessed Mother Mary and was miraculously cured. In gratitude of this miraculous act he named the Patroness of Sillalai "Kathirai Chelvee" as "MARUNTHU MAATHA" /Our Lady of Remedies. It is believed that many eminent Physicians emerged in Sillalai after this miracle. Many incurable deseases were cured by them by the power of 'Marunthu Maatha' and many flocked to Sillalai for treatment. Sillalai became famous for curing of incurable ailments. It is also said that when Fr. Vaz was extremely suffering with contagious desease and cast-off, an elderly woman took pity on him and prepared medicinal food and fed him and saved his life. In reward he assured her the gift of children in her family and for generations. A Catholic named Kayar Pranchipillai, notwithstanding the repeated warnings of Fr. Vaz never went to church. One Sunday instead of attending the holy mass in church, he was attending to his roof thatching with Palmyra leaves. Suddenly the house caught fire and was completely burnt down to ashes. Fr Vaz having known God's act gave him a crucifix and asked him to make peace with God and return to church. Realizing the punishment of God and touched by Fr. Vaz's kindness he brought his whole family to church to invoke God's pardon. This crucifix, which is now owned by the tenth generation of recipient, is used as an object of piety by the inhabitants of Sillalai. This particular crucifix, about six or eight inches long is similar to the one used by Oblate Priests. Catholics of "Little Rome" protected and harboured Fr. Vaz for over three years, but due to the conspiracy of a traitor he was to be arrested by Dutch soldiers while conducting a Christmas Mass in Sillalai. By providence he managed to escape with the help of his faithful into the jungles. The little village Sillalai in the Jaffna diocese was affectionately called " Little Rome " by the faithful due to the fact that St Joseph Vaz served as the first parish priest for over three years and established his sanctuary in Sillalai and that many Priests and Nuns as well as a Bishop and Religious Leaders emerged from this soil. It is said the first statue erected in honour of Fr. Joseph Vaz was in Sillalai in national dress. Fr. Vaz after leaving Sillalai travelled through the jungles came to Puttalam and from there he reached Galgamuwa a remote colony in the jungle where lived few Catholics. There he implanted a crucifix and erected an edifice for worship and conducted Holy Mass and sacraments and deepened their faith. He lived there for few years converting many to Christianity in the neighbouring colonies. Fr.

Vaz made his way visiting every town and village and converted many people of other faiths to Christianity. When he finally reached Kandy, King Vimaladharma Surya II who suspected him to be a spy of the Portuguese imprisoned him. Later the King learning of his holiness and piety requested Fr. Vaz to save them from severe drought. Fr. Vaz holding the holy crucifix prayed to Lord Almighty in the presence of many in the open area and miraculously brought down rain. The King was pleased and he permitted Fr. Vaz to spread the word of God and to build a church in Kandy. In 1697 three Oratorian Priests from Goa joined him to fortify his missions in Sri Lanka. Fr. Vaz was a fervent devotee of Blessed Mother Mary with deep-rooted faith in her, was graced with many favours. The choice of Fr. Joseph Vaz was not simply one of renunciation but of wilfully accepting the risk of death for the conviction of his faith. He organized Christian communities in all provinces appointed catechists or lay Moopar or Annavigai and encouraged them to profess their faith boldly in spite of persecutions. He restored Christian life for the under-ground Catholics who practised their faith in fear of death if detected. By the year 1710 the life work of Fr. Vaz came to an end. He was weak and feeble and suffering much pain with much resignation to the will of God. His last message of advice was "Remember that one cannot easily do at the time of death what one has neglected to do all his life". While in Kandy after salvaging Christ's ministry for 24 years he took ill and died at the age of 60 on 16th January 1711, receiving his last sacraments.

His mission through his spirituality has brought abundant Blessings on the soil of Sri Lanka for the Praise and Greater Glory of God.

MAY ST JOSEPH VAZ, APOSTLE OF OUR SOIL BE A BEACON OF LIGHT AND POWER TO ALL OF US AND BE OUR ADVOCATE FOR OUR NEEDS BEFORE OUR LORD JESUS CHRIST.

HAIL GLORIOUS ST. JOSEPH VAZ - PRAY FOR US.

<<<<>>>>

விசுவாசியும் சில்லாலை ஊரில் வசித்தவருமான புனித யோசவ்வாஸ்

(பிலிப் யோசவ் சந்திரன்)

தேவ ஊழியரின் வரிசையில் அருட்திரு யோசவ்வாஸ் அடிகளாரையும் தேவனின் உடன் ஊழியக்காரனாய் கிறிஸ்தவ உலகம் பார்க்கின்றது. இவர் வேத பரப்புதலுக்கான தேவனுடைய பணியைச் செய்யும் பொருட்டு இறைபணியாளனாக தென் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை தேசத்திற்கு 16ம் நூற்றாண்டாவில் வந்து சேர்ந்தார். ஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்து மூலமாக யோசவ்வாஸ் அடிகளார் இலங்கை தேசத்தில் நடப்பித்த பல அதிசயங்களைக்குறித்து பலர் காலாதிகாலமாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படியான ஒரு அற்புத்தை யோசவ்வாஸ் அடிகளார் சில்லாலை ஊரில் வாழுந்துவந்த காலத்தில் செய்ததாகவும் கிறீஸ்துவக்குள்ளான விசுவாசியும் சில்லாலை ஊரில் வசித்தவருமான விசுவாசி ஒருவர் எம்மோடும் அவ் அற்புத்தைக்குறித்து பகிர்ந்து கொண்டார். மேற்குறித்த சம்பவத்தை அதிசயமான செயலை உங்களோடும் பகிர்ந்து கொள்வதில் இதன்மூலம் தேவனுடைய நாமம் மகிழை அடைவதில் மிக மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

சில்லாலை ஊரில் தும்பளைப்பாய் என்ற பெரிய வயல்வெளி உண்டு. இந்த வளம் பொருந்திய வயல் நிலத்தில் நெற்கதிர்கள் பயன்தரும் காலத்தில் அதாவது மாரிகாலத்தில் பெருமழை பெய்யும்போது பல வேளைகளில் மேற்படி வயலுக்கு அருகாமையில் இருக்கிற உப்புக்கடல் நீர் ஏரியில் இருந்து உப்புநீர் வயல் நிலத்திற்கு கடந்துவந்து வயல் நிலத்தில் உள்ள நல் நீருடன் கலப்பதினால் நெற்பயிர்கள் நெற்பயன் தரும் வேளையில் பலன் கொடுக்காமல் வாடி வதங்கிப்போவதாகவும் அவ்வூர் விவசாயிகள் முறையிட்டார்களாம். இவர்களுடைய மன வேதனையைத்தெரிந்துகொண்ட யோசவ்வாஸ் அடிகளார் சில்லாலை ஊரைச்சேர்ந்த விசுவாசிகளுடன் ஒருநாள் அவ்வயல் வெளிக்குச் சென்று ஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்து மூலமாக ஜெப விண்ணப்பத்தை நம் பிதாவாகிய தேவனிடம் மிகுந்த மன உருக்கத்தோடு ஏற்றுத்ததாகவும் மேற்குறித்த யோசவ்வாஸ் அடிகளாருடைய விசுவாசிகளுடைய செப விண்ணப்பத்தைக்கேட்ட எம் தேவனாகிய கர்த்தர், அவருடைய விண்ணப்பத்திற்கு அவ்வேளையில்தானே பதில் கொடுத்தார். அதன் பின்பு உப்புக்கடல் நீர் ஏரியிலிருந்து வயலை நோக்கி உப்பு நீர் கடந்து வருவதை எம் தேவனாகிய கர்த்தர் தடை செய்ததாகவும் கூறினார். இந்த அதிசயம் இந்நாள்வரை நிலைத்திருக்கிறது. தேவனாகிய கர்த்தருக்கே கனமும் மகிழையும் என்றென்றும் உண்டாவதாக.

“மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், என்னை விசுவாசிக்கிறவன் நான் செய்கிற கிரியைகளைத்தானும் செய்வான், இவைகளைப் பார்க்கிலும் பெரிய கிரியைகளையும் செய்வான். நீங்கள் என் நாமத்தினாலே எதைக் கேட்பீர்களோ, குமாரனின் பிதா மகிழைப்படும்படியாக அதைச் செய்வேன்.”

“என் நாமத்தினாலே நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும் அதைநான் செய்வேன்” [யோவான் 14:12-14]

<<<<<>>>>

Bhagevont Zuze Vas

Rev. Fr. Vasco do Rego S.J.

Note: The following is an article in Konkani by a famous Goan Catholic writer, Rev. Fr. Vasco do Rego S.J. Since 2009, he has been the Editor of the Konkani "Messenger of the Sacred Heart" known as DOR MHOINEANCHEA ROTTI, published in Panaji, Goa. It was the Editorial for January 2015, which was the 100th Anniversary of the magazine as well as the occasion of the canonization of St. Joseph Vaz.

Bhagevont Zuze Vas

Konn to? Amchoch dista-so. Hôi, to amchoch, Gôykar bhav amcho! Saxtti, Bannavlê, avoychea ghorant zolmol'llo (21-04-1651), Bannavlechê igorjent Povitr-Snan ghetlolo, Sankvallê paychea ganvant vaddlolo. Ani Seilanvant (Sri Lankant) sonvsarak ontorlolo (16-01-1711).

Ani atam to Sant zalo?! Nam! Atam nhoi, aplea 60 vorsanchea jivitanti-ui nhoi! Konn apunnuch "Sant" zainam. Bapan hea Aplea bhurgeak Jezu vorvim Povitr Atmean bhôrlo; ani Zuze Vasan, Atmean dilole gunn gheun, bhov-vhoddê khaltikayen, Jezuchea ani mon'xanchea zolltea kallzachea mogan, peleachê sevek aplem jivit bhettoylem.

Padri zalo tednam thaun sogllêkodden ugteam pâyamnim bhonvun, Gôyam xermanvamnim sarki xikovnn diun ontoskornnam zagoytalo, Kumsarantlean bhogsonnem ditanam patkiak novea rostear ghaltalo: Jezuchea mogak kallzam jikunk khorxetalo. Osoch Kanaracheam jil'leamnim kitlê urben to vavurlo!

Seilanvant Holandacheam Protestantancheam hatantli dhumalo-piddapidd bhôgtoleank pavunk Povitr Atmean Zuze Vasachea kallzant êk axa pettoyli. Perigachi vatt ti: Koso vatt tanktolo? Konn taka rakhtolo? Dokxinn Indiek kulicho bhês ghetlo. Kuli koso, tornnattea visvaxi Zuanvak gheun, choryam, heam sanddloleam xelliank sôdunk gelo!

Zuze Vasachi kotha konn purnpionni vornnitolo? Halinch gel'leam mhoineamnim DMR-iecher ami taka bhettoylelô kovita porgôttleat. Hê-i pavtti toxench kortanv. Teô vachun-niyallun, amchea monant-kallzant êk mixionari urba Povitr Atmo peroytolo mhonn ravtanv. Aichi ani fuddli pinddk, Zuze Vasachê dekin, odik promannikponnan Jezucheam panvlamnim cholunk lagtoleô mhonn Bapachem soponn.

Dekunuch, hea Janerachê 14-ver amcho Papa Fransisk, Seilanvachea Colombo xarant, khalto ani dhiradik sevôk Zuze Vas virachea visvaxiponnan Jezucho pattlavdar mhonn "Bhagevont" vô "Sant" mhonn odhikrutponnim porgôttolo. Hi porgôttnni konnachich bodday fulounk nhoi, punn Bapachê vhoddan'vhodd mhoimek.

Hem sogott monant dhôrun, Bhagevont Zuze Vasachê dêkin ani mozotin hea Novea Vorsant cholum-ia.

Hem 2015 Novem Voros amchê ROTTI-echeam vachpiam-vachpinnink ek kherit Jezuchem apovnnem.

**DOR MHOINEACHI ROTTI
hicho 100 Vorsancho Utsôv**

Jezuchea Kallzachi khori bhokti korunk “devosponnam” vaddounk nhoi, punn tea Kallzache otrek amcheam kallzamnim rigounk ani jivitant pallunk. Heach pasot, ami atam amchi ROTTI odik soglleank faideachi zatoli tea rostear, Povitr Atmeachea uzzvaddan ani bollan, toxench Saibinn-Mayechea ani tumcheach adaran, manddit ani sudarit aileanv. Bapachem “soponn” sakar korunk Bhagevont Zuze Vas aplê dekin ani alaxirean amchea sangata astoloch. Tachê borabor
Soglleank bhov-sufoll Novem Voros otrektany.

Profile

Born to Christopher Vaz and Maria de Miranda, Christian parents of the Konkani Brahmin caste; the third of sixchildren. Attended primary and secondary school in Sancoale, where he learned Portuguese, Benaulim and Latin. He studied humanities at the Jesuit Goa University, philosophy and theology at SaintThomas Aquinas Academy.

Ordained in 1676. Preacher and confessor. Opened a Latin school in Sancoale for prospective seminarians. Always devoted to Our Lady, in 1677 he consecrated himself as a “slave of Mary,” sealing it with a document known as his “Letter of Enslavement”.

About this time Joseph learned of the condition of Catholics in Ceylon; persecuted by the Dutch, they had had no priests for 50 years. He sought permission to work in Ceylon, but was asked to go to the mission in Kanara. He accepted, but his thoughts and heart were in Ceylon. Vicar of Vara in Kanara, preaching, hearing confessions, visiting the sick, helping the poor, ransoming Christianslaves, working to settle jurisdictional disputes that interfered with the sacraments.

Meanwhile, a small congregation of priests had formed in Goa with the Church of the Holy Cross of Miracles as their residence. Joseph joined and was elected superior. He gave a definitive canonical status to this Oratory, introduced religious exercises and charitable activities, and trained its members for the mission. In 1686 he gave up his position, and set out for Ceylon. Disguised as an itinerant worker, he reached the port of Tuticorin on Easter1687, and then the Dutch stronghold of Jaffna in the north of the Ceylon.

He suffered from acute dysentery, contracted from the terrible travelling conditions, and upon recovery he began his mission by contacting Catholics and hiding from the Dutch. He was taken in by a courageous Catholic, and ministered to his secret flock by night. One step ahead of the authorities, in 1689 he went to the Catholic village of Sillalai and began ministering to folks in surrounding villages.

In 1690 Joseph moved on to Puttalam in the Kingdom of Kandy, where 1,000 Catholics had not seen a priest for half a century. He decided to make Kandy the centre of his apostolate, and in 1692 he left from there, hoping to obtain royal permission to travel freely. Instead, he was preceded by Calvinist accusations of being a Portuguese spy, and was imprisoned with two other Catholics. There he learned Sinhala, the local language, and since the prison guards left the prisoners alone as long as they didn't try to escape, he built a hut-church and later a proper church dedicated to Our Lady, and began converting other prisoners.

In 1696 the Kingdom of Kandy was suffering a serious drought, and the king asked the Buddhist monks to pray to their gods for rain; there was no rain. He then turned to Joseph who erected an altar and cross in the middle of the square and prayed; abundant rain began to fall, while Joseph and his altar stayed dry. The king granted Joseph license to preach throughout the kingdom.

Making the most of his new-found freedom, he made a mission visit to the Dutch zone and visited Catholics in Colombo. Three missionaries from the Oratory of Goa arrived in 1697 to help him with the news that Don Pedro Pacheco, Bishop of Cochin, had appointed him Vicar General in Ceylon. He was organizing the basic mission structure when smallpox broke out in Kandy. His work with the sick convinced the king to allow Father Joseph every possible freedom in his labours.

Joseph carried his mission to the main centres of the island. He returned to Kandy in 1699 with Father Joseph de Carvalho who had been expelled at the instigation of Buddhist monks. He completed the construction of his new church, and went into service for the king, translating Portuguese books into Sinhala. From this vantage point, he intensified his ministry, and converted some Sinhalese notables, which gave rise to slanders against him and persecution of converts.

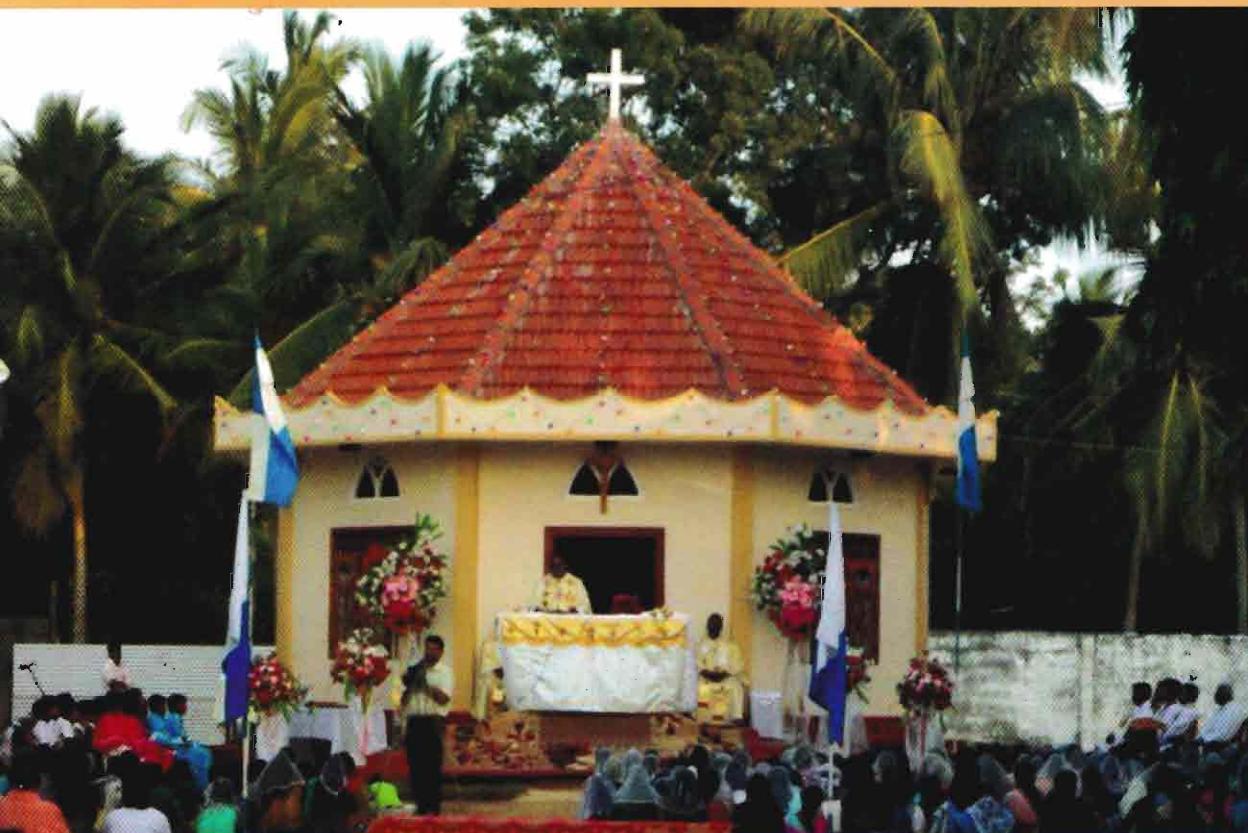
New missionaries arrived in 1705, which enabled him to organize the mission into eight districts, each led by a priest. He worked on the creation of a Catholic literature comparable to that of the Buddhists, and to affirm the rights of Catholics with the Dutch Protestant Government.

King Vimaldharna Surya II, Father Joseph's mentor, died in 1707, but Narendrasimha, his successor, was an even greater supporter. New missionaries arrived in 1708, and in 1710, despite health problems, Joseph took another apostolic trip. On his return, he fell ill from his carriage, and reached Kandy in serious condition. Though he recovered from a series of infections and fevers over the next year, age, work, and disease had finally worn him out. He undertook nine days of spiritual exercises prescribed by the Rule, but before the seventh day, he was called home to God. (Google)

<<<<<>>>>

The Shrine in memory of St. Joseph Vaz, erected at the very spot where the Saint lived in a thatched hut in Sillalai, which was to all appearances a cattle shed during the day to escape Calvinists' (Dutch Reformed Church) hunt for any vestiges of Catholicity and transformed to a place of worship by night from where the Saint ministered to the people of Sillalai and to Catholics in the surrounding villages.